ΑΙ ΤΟΥ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΝΕΦΕΛΑΙ

ΚΩΜΩΙΔΙΑ.

ARISTOPHANIS

NUBES,

COMOEDIA.

GRAECE;

EX EDITIONE KUSTERI.

LATINE;

EX VERSIONE VIRI ERUDITI, LONDINI 8vo. 1695.

——in vitium Libertas excidit, et vim
Dignam Lege regi.—— HORAT.

GLASGUAE:
IN AEDIBUS ACADEMICIS
EXCUDEBANT ROBERTUS ET ANDREAS FOULIS
ACADEMIAE TYPOGRAPHI
M.DCC.LV.

BRITISH MUSEUM

ΑΙ ΤΟΥ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΝΕΦΕΛΑΙ.

Α

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ.

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΣΤΡΕΨΙΑΔΟΥ.

ΜΑΘΗΤΗΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ ΝΕΦΕΛΩΝ.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΠΑΣΙΑΣ, *δανειστής.*

ΑΜΥΝΙΑΣ, *δανειστής.*

ΜΑΡΤΥΣ.

ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΝΕΦΕΛΑΙ.

Τρίμετροι Ιαμβικοί.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΙΟΥ, ἰού.
Ω Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῆς νυκτῶν, ὅσον
Απέραντον; οὐδέποθ' ἡμέρα γίγνεται;
Καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρυόνος ἤκουσ' ἐγώ·
Οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν, ἀλλ' οὐκ ἄν ποτε.
Απόλοιο δῆτ', ὦ πόλεμε, πολλῶν ἕνεκα,
Ὅτ' οὐδὲ κολάσ' ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.
Αλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς ὑποσὶ νεανίας
Εγείρει τῆς νυκτὸς, ἀλλὰ πέρδεται
Εν πέπλοις σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.
Αλλ' εἰ δοκεῖ ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
Αλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὕδειν, δακνόμενος
Ὑπὸ τῆς δαπάνης, ἢ τῆς φάτνης, ἢ τῶν χρεῶν,
Διὰ τυλοῦ τὸν υἱόν. ὁ δὲ κόμην ἔχων,
Ἱππάζεται τε, καὶ ξυνωρικεύεται,
Ονειροπολεῖ δ' ἵππους· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι,
Ὁρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας.
Οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἄπιθι παῖ λύχνον,
Κἄνφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λαβὼν,
Ὁπόσοις ὀφείλω, καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους.
Φέρ' ἴδω, τί ὀφείλω; δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ.
Τοῦ δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ; τί ἐχρησάμην;

Ὅτ' ἐπριάμην τὸν Κοππατίαν. οἴμοι τάλας·
Εἴθ' ἐξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.
ΦΕ. Φίλων, ἀδικεῖς. ἔλαυνε τὸν σαυτῦ δρόμον.
ΣΤ. Τοῦτ' ἔστι τοῦτο τὸ κακὸν, ὅ μ' ἀπολώλεκεν.
Ονειροπολεῖ γὰρ κἀθάδων ἱππικήν.
ΦΕ. Πόσους δρόμους ἐλᾷ τὰ πολεμιστήρια.
ΣΤ. Ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν παλαι' ἐλαύνεις δρόμους.
Ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μελὰ τὸν Πασίαν;
Τρεῖς μναῖ διφρίσκου καὶ τροχοῖν Ἀμυνίᾳ.
ΦΕ. Ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε.
ΣΤ. Ἀλλ', ὦ μέλ', ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν·
Ὅτε καὶ δίκας ὤφληκα, κἄτεροι τόκου
Ἐνεχυράσεσθαί φασιν. ΦΕ. Ἑτεὸν, ὦ πάτερ,
Τί δυσκολαίνεις, καὶ τρέφῃ τὴν νύχθ' ὅλην;
ΣΤ. Δάκνει με δήμαρχός τις ἐκ τῶν τρωμάτων.
ΦΕ. Ἔασον, ὦ δαιμόνιε, καλὰ σαρθεῖν τί με.
ΣΤ. Σὺ δ' ὢν κάθιδε. τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι
Εἰς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται.
Φεῦ. εἴθ' ὤφελ' ἡ σεμνὴ σοὶ μητέρα.
Ἥτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα.
Ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἥδιστος βίος,
Εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῇ κείμενος,
Βρύων μελίτταις, καὶ σεβάτοις, καὶ σεμφύλοις.
Ἔπειτ' ἔγημα Μεγακλέους, τοῦ Μεγακλέους
Ἀδελφιδῆν, ἄγροικος ὤν, ἐξ ἄστεος,
Σεμνὴν, τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμένην.
Ταύτην ὅτ' ἐγάμουν, συγκατεκλινόμην ἐγώ,
Ὀζων τρυγὸς, τρασιᾶς, ἐρίων περισσίας·
Ἡ δ' αὖ, μύρου, κρόκου, καταγλωττισμάτων,
Δαπάνης, λαφυγμοῦ, Κωλιάδος, Γενετυλλίδος.

Οὐμὴν ἐρῶ γ', ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.
Εγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοιμάτιον δεικνὺς τοδὶ
Πρόφασιν, ἔφασκον· ὦ γύναι, λίαν σπαθᾷς.
ΘΕ. Ελαυνον ἡμῖν ὐκ ἔνες' ἐν τῷ λύχνῳ.
ΣΤ. Οἴμοι, τί γάρ μοι τὸν πότην ἦπλες λύχνον;
Δεῦρ' ἔλθ' ἵνα κλάῃς. ΘΕ. Διατὶ δὴ κλαύσομαι.
ΣΤ. Ὅτι τὴν παχειῶν ἐνελίθεις θρυαλλίδων.
Μετὰ ταῦθ', ὅπως νῷν ἐγχύεθ' ὡς ὑτοσὶ,
Εμοί τε δὴ κ' τῇ γυναικὶ τῇ 'γαθῇ,
Περὶ τὐνόμαλος δὴ ταῦτ' ἐλοιδορούμεθα.
Ἡ μὴ γὰ ἵππον περιελίθει περὶς τὔνομα,
Ξάνθιππον, ἢ Χάριππον, ἢ Καλλιππίδην·
Εγὼ δὲ τὔ πάππυ τιθέμην Φειδωνίδην.
Τέως μὴ ὗν ἐκρινόμεθ'· εἶτα τῷ χρόνῳ
Κοινῇ ξυνέβημεν, κἀθέμεθα Φειδιππίδην.
Τὔτον τὸν υἱὸν λαμβάνυσ' ἐκορίζετο·
Ὅταν σὺ μέγας ὢν ἅρμ' ἐλαύνῃς περὶς πόλιν,
Ὡςπερ Μεγακλέης ξύσιδ' ἔχων· ἐγὼ δ' ἔφην,
Ὅταν μὴ ὗν τὰς αἶγας ἐκ τῦ Φελλέως,
Ὡςπερ ὁ πατήρ (ὐ διφθέραν ἐνημμένος.
Αλλ' ὐκ ἐπείθετο τοῖς ἐμοῖς ὐδὲν λόγοις,
Αλλ' ἱππερόν μ' καλέχεε τὴν χρημάτων.
Νῦν ὗν ὅλην τὴν νύκτα φρονλίζων, ὁδῦ
Μίαν εὗρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ,
Ἢν, ἢν ἀναπείσω τυλονὶ, σωθήσομαι.
Αλλ' ἐξεγεῖραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
Πῶς δῆτ' ἂν ἥδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραιμι; πῶς;
Φειδιππίδη, Φειδιππίδιον. ΦΕ. Τί, ὦ πάτερ.
ΣΤ. Κῦσόν με, κ' τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.
ΦΕ. Ιδὲ, τί ἐστιν. ΣΤ. Εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;

ΦΕ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ τυτονὶ τὸν Ἵππιον.
ΣΤ. Μή μοι γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν Ἵππιον.
Οὗτος γὰ ὁ θεὸς αἴτιός μοι πᾶσ κακῶν.
Αλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὅλως φιλεῖς,
Ω παῖ, πιθοῦ. ΦΕ. Τί ἂν πιθοῦμαι δῆτά ζοι.
ΣΤ. Εκτρεψον ὡς τάχισα τὰς σαυτοῦ τρόπους,
Καὶ μάνθαν' ἐλθὼν ἃ 'γὼ παραινέσω.
ΦΕ. Λέγε δὴ, τί κελεύεις. ΣΤ. Καί τι πείσει; ΦΕ. Πεί-
σομαι,
Νὴ τὸν Διόνυσον. ΣΤ. Δεῦρό νυν γ', ἀπόβλεπε.
Ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο κὴ τωὐκίδιον;
ΦΕ. Ὁρῶ. τί δ' ἔστιν τοῦτ' ἐτέον, ὦ πάτερ.
ΣΤ. Ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φρονιστήριον.
Ενταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες, οἳ τὸν οὐρανὸν
Λέγοντες ἀναπείθουσιν, ὡς ἔστι πυγδή,
Κἄστιν περὶ ἡμᾶς ὗτος· ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.
Οὗτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἤν τις διδῷ,
Λέγοντα νικᾶν κὴ δίκαια κἄδικα.
ΦΕ. Εἰσὶν δὲ τινές. ΣΤ. Οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοὔνομα
Μεριμνοφροντισαὶ, καλοί τε κἀγαθοί.
ΦΕ. Αἰβοῖ. πόνηροί γ', οἶδα. τοὺς ἀλαζόνας,
Τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις,
Ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης κὴ Χαιρεφῶν.
ΣΤ. Ἦ, ἢ, σιώπα· μηδὲν εἴπῃς ὕβριον.
Αλλ' εἴ τι κήδει σοῦ πατρῴων ἀλφίτων,
Τούτων γνοῦ μοι, χασάμενος τὴν ἱππικήν.
ΦΕ. Οὐκ ἄν μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δοίης γέ μοι
Τοὺς φασιανοὺς, οὓς τρέφει Λεωγόρας.
ΣΤ. Ιθ', ἀνιβολῶ σ', ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοὶ,
Ελθὼν διδάσκου. ΦΕ. Καί τί ζοι μαθήσομαι;

ΣΤ. Εἶναι παρ' αὐτοῖς φασὶν ἄμφω τὼ λόγω,
Τὸν κρείττον' ὅς τίς ἐστι, κἢ τὸν ἥττονα.
Τούτοιν τὸν ἕτερον τοῖν λόγοιν, τὸν ἥττονα,
Νικᾶν λέγοντα φασὶ τἀδικώτατα.
Ἢν οὖν μάθῃς μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον·
Α νῦν ὀφείλω διὰ σὲ, τούτων μὴ χρεῶν
Οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν ὑμνί.
ΦΕ. Οὐκ ἂν πιθοίμην. ὡ γὰ ἂν πλαίην ἰδεῖν
Τὼς ἱππέας τὸ χρῶμα διακεκναισμένους.
ΣΤ. Οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα, μὴ γ' ἐμῶν ἕδει,
Οὔτ' αὐτὸς, οὔθ' ὁ ζύγιος, οὔθ' ὁ σαμφόρας·
Αλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
ΦΕ. Αλλ' ὡ περιόψεταί μ' ὁ θεῖος Μεγακλέης
Ανιππον. ἀλλ' εἶσειμι, σὺ δ' ὡ φροντιῶ.

Τρίμετροι Ιαμβικοί.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΜΑΘΗΤΗΣ, Ἢ ΠΑΙΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.

ΑΛΛ' οὐδ' ἐγὼ μὰ τοὺς θεοὺς ἐπαύσομαι,
Αλλ' ἀξάμενος τοῖσιν θεοῖς, διδάξομαι,
Αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον.
Πῶς οὖν γέρων ὤν, κἀπιλήσμων, κἢ βραδὺς,
Λόγων ἀκριβῶν σκινδαλμοὺς μαθήσομαι;
Ιτητέον· τί ταῦτ' ἔχων τραγῳδοῦμαι;
Αλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ, παιδίον.
Μ. Βαλλ' ἐς κόρακας, τίς ἔνδ' ὁ κόψας τὴν θύραν;
Σ. Φειδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.
Μ. Αμαθὴς γε νὴ Δί', ὅς τις ὑπτωσὶ σφόδρα
Απεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας.

Καὶ φρονλίδ' ἐξήμβλωκας ἐξαρημμήν.
Σ. Σύγγνωθί μοι. τηλῦ γὰ οἰκῶ τῆς ἀγρῶν.
Αλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τὐξημβλωμμένον.
Μ. Αλλ' ὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.
Σ. Λέγε νῦν ἐμοὶ θαῤῥῶν. ἐγὼ γὰ ὑτοσὶ
Ἦκω μαθητὴς εἰς τὸ φρονλιστήριον.
Μ. Λέξω· νομίσαι δέ ζε ταῦτα χρὴ μυστήρια.
Ανήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶνλα Σωκράτης,
Ψύλλαν ὁπόσους ἄλλοιλο τὺς αὐτῆς πόδας.
Δακοῦσα γὰ τῦ Χαιρεφῶνλος τὴν ὀφρῦν,
Επὶ τὴν κεφαλὴν τῦ Σωκράτυς ἀφήλαλο.
Σ. Πῶς δῆτα τῦτ' ἐμέτρησε; Μ. Δεξιώταλα.
Κηρὸν διατήξας, εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὼν,
Ενέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τῶ πόδε·
Κἆτα ψυγείσῃ περιέφυσαν περσικαί.
Ταύτας ὑπολύσας, ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.
Σ. Ω Ζεῦ βασιλεῦ, τῆς λεπλότητος ὡς φρενῶν.
Μ. Τί δῆτ' ἄν, ἕτερον εἰ πύθοιο Σωκράτυς
Φρόντισμα; Σ. Ποῖον; ἀνλιβολῶ κἀτειπέ μοι.
Μ. Ανήρετ' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σφήτλιος,
Ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχοι· τὰς ἐμπίδας
Καλὰ τὸ σόμ' ᾄδειν, ἢ καλὰ τὐῤῥοπύγιον.
Σ. Τί δῆτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος;
Μ. Εφασκεν εἶναι τὔνλερον τῆς ἐμπίδος
Στενόν· διαλέπλω δ' ὅλος αὐτῦ, τὴν πνοὴν
Βίᾳ βαδίζειν ἀθὺ τὐῤῥοπυγίω·
Επειλα κοῖλον πρὸς σενῷ περσκείμμον,
Τὸν πρωκτὸν ἠχεῖν ὑπὸ βίας τῦ πνεύμαλος.
Σ. Σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἐσιν ἄρα τῆς ἐμπίδων.
Ω τρισμακάριος τῦ διενλερά̓μαλος.

Ἢ ῥᾳδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην,
Ὃς τις δίοιδε τἄντερον τῆς ἐμπίδος.
Μ. Πρώην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφῃρέθη
Ὑπ' ἀσκαλαβώτου. Σ. Τίνα τρόπον; κάτειπέ μοι.
Μ. Ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδούς,
Καὶ τὰς περιφοράς, εἶτ' ἄνω κεχηνότος,
Ἀπὸ τῆς ὀροφῆς νύκτωρ γαλεώτης καλέχεσεν.
Σ. Ἡδέως γαλεώτῃ καλαχέσαιμι Σωκράτους.
Μ. Ἐχθὲς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἑσπέρας.
Σ. Εἶεν. τί οὖν πρὸς ταῦτ' ἐπαλαμήσαλο;
Μ. Καλὰ τῆς τραπέζης καλαπάσας λεπτὴν τέφραν,
Κάμψας ὀβελίσκον, εἶτα διαβήτην λαβών,
Ἐκ τῆς σαλαψρας θοιμάτιον ὑφείλετο.
Σ. Τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν;
Ἀνοιγ', ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον,
Καὶ δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν Σωκράτη.
Μαθητιῶ γάρ. ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
Ὦ Ἡράκλεις· ταυτὶ σοφαπὰ τὰ θηρία;
Μ. Τί ἐθαύμασας; τῷ σοι δοκοῦσιν ἐοικέναι;
Σ. Τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς.
Ἀτὰρ τί σοὶ δοκοῦσ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὗτοι;
Μ. Ζητοῦσιν ὅτοι τὰ καλὰ γῆς. Σ. Βολβοὺς ἄρα
Ζητοῦσι; μὴ νῦν τοῦτόγε φροντίζετε.
Ἐγὼ γὰρ οἶδ', ἵν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.
Τί γὰρ οἴδε δρῶσιν, οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες;
Μ. Οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον.
Σ. Τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπει;
Μ. Αὐτὸς καθ' αὑτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.
Ἀλλ' εἴσιθ', ἵνα μὴ κεῖνος ἡμῖν ἐπιτύχῃ.
Σ. Μήπω γε, μήπω γ'· ἀλλ' ἐπιμεινάτων, ἵνα

Αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ἐμόν.
Μ. Αλλ' ὐχ οἷόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἀέρα
Ἐξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν γ' ἐσὶ χρόνον.
Σ. Πρὸς τῶν θεῶν, τί γὰ τάδ' ἐσὶν, εἰπέ μοι.
Μ. Ασρονομία μὰ αὐτήν. Σ. Τυλὶ δὲ τί;
Μ. Γεωμετρία. Σ. Τῦτ' ἔν τί ἐσι χρήσιμον;
Μ. Γῆν ἀναμετρεῖσθαι. Σ. Πότερα τὴν κληρουχικήν;
Μ. Οὔκ· ἀλλὰ τὴν σύμπασαν. Σ. Ασεῖον λέγεις.
Τὸ γὰ σόφισμα δημοτικὸν κ' χρήσιμον.
Μ. Αὕτη δέ ζοι γῆς περίοδος πάσης. ὁρᾷς;
Αἵδε μὰ Αθήνας. Σ. Τί σὺ λέγεις; ὐ πείθομαι·
Επεὶ δικασὰς ὐχ ὁρῶ καθημένυς.
Μ. Ως τῦτ' ἀληθῶς Αλικὸν τὸ χωρίον.
Σ. Καὶ πῦ Κικυνεῖς εἰσὶν οἱ μοὶ δημόται;
Μ. Ενταῦθ' ἔνεισιν. ἡ δέ γ' Εὔβοι', ὡς ὁρᾷς,
Ἠδί. παρατέτα) μακρὰ πόρρω πάνυ.
Σ. Οἶδ'. ὑπὸ γὰ ὑμῶν παρετάθη κ' Περικλέυς.
Αλλ' ἡ Λακεδαίμων πῦ 'σιν. Μ. Ὅπυ 'σιν; αὐτήν.
Σ. Ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τῦτο πάνυ φροντίζελε,
Ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνυ.
Μ. Αλλ' ὐχ οἷόν τε νὴ Δί'. Σ. Οἰμώξεσ' ἄρα.
Φέρε, τίς γὰ ὗτος ὑπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνήρ;
Μ. Αὐτός. Σ. Τίς αὐτός; Μ. Σωκράτης. Σ. Ω Σώκρατες.
Ιθ' ὗτος, ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα.
Μ. Αὐτὸς μὰ ἔν σὺ κάλεσον. ὐ γὰ μοι σχολή.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

Ω Σώκρατες.

Ω Σωκρατίδιον. ΣΩ. Τί με καλεῖς, ὦ φήμερε.
ΣΤ. Πρῶτον μὲν ὅ,τι δρᾷς, ἀντιβολῶ, κάτιπέ μοι.
ΣΩ. Αεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
ΣΤ. Επειτ' ἀπὸ ταρροῦ τὺς θεὺς ὑπερφρονεῖς·
Αλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς εἰπερ. ΣΩ. Οὐ γὰρ ἄν ποτε
Εξεῦρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,
Εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα, καὶ τὴν φροντίδα
Λεπτὴν καταμίξας ἐς τὸν ὅμοιον ἀέρα.
Εἰ δ' ὧν χαμαί, τ' ἄνω κάτωθεν ἐσκόπουν,
Οὐκ ἄν ποθ' εὗρον. ἡ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βίᾳ
Ἕλκει πρὸς αὑτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος·
Πάσχει δὲ ταὐτὸ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα. [δαμα;
ΣΤ. Τί φῄς; ἡ φροντὶς ἕλκει τὴν ἰκμάδ' εἰς τὰ κάρ-
Ιθι νυν, καλάβηθ', ὦ Σωκρατίδιον, ὡς ἐμὲ,
Ἵνα μ' ἐκδιδάξῃς ὧνπερ ὕνεκ' ἐλήλυθα.
ΣΩ. Ηλθες δὲ καλὰ τί; ΣΤ. Βυλόμβους μαθεῖν λέγειν.
Ὑπὸ γὰρ τόκων, χρήσεων τε δυσκολωλάτων
Αγομαι, φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.
ΣΩ. Πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γιγόμβους;
ΣΤ. Νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππικὴ, δεινὴ φαγεῖν.
Αλλά με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγοιν,
Τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ' ὁντιν' ἄν
Πράτλῃ μ', ὀμνύμαί σοι καταθήσειν τὺς θεύς.
ΣΩ. Ποίυς θεὺς ὀμεῖ σύ. πρῶτον γὰρ θεοὶ
Ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι. ΣΤ. Τῷ γὰρ ὄμνυτ'; ἢ
Σιδαρέοισιν, ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;

ΣΩ. Βύλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς,
Ἄττ' ἐστὶν ὀρθῶς; ΣΤ. Νὴ Δί', εἴπερ ἐσί γε.
ΣΩ. Καὶ ξυγγένεσθαι ταῖς Νεφέλαισιν εἰς λόγους,
Ταῖς ἠμετέραισι δαίμοσιν; ΣΤ. Μάλιστά γε.
ΣΩ. Κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.
ΣΤ. Ἰδὺ κάθημαι. ΣΩ. Τυλονὶ τοίνυν λαβὲ
Τὸν στέφανον. ΣΤ. Ἐπὶ τί στέφανον; οἴμοι Σώκρατες·
Ὥσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.
ΣΩ. Οὐκ, ἀλλὰ πάντα ταῦτα τὰς τελυμμένας
Ἡμεῖς ποιοῦμεν. ΣΤ. Εἶτα δὴ τί κερδανῶ;
ΣΩ. Λέγειν γνώσει τρίμμα, κρόταλον, παππάλη.
Ἀλλ' ἔχ' ἀτρέμας. ΣΤ. Μὰ τὸν Δί' ὑ ψάσει γέ με.
Καταπατόμενος γὰρ παππάλη γνώσομαι.

ΣΤΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ ΣΤΙΧΩΝ ιϛ'.

Αναπαιστικοὶ Αριστοφάνειοι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Εὐφημεῖν χρὴ τὸν παρεσθύτην, καὶ τῆς εὐχῆς ὑπακούειν.

Ὦ δέσποτ' ἄναξ, ἀμετρήτ' ἀήρ, ὃς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον,
Λαμπράς τ' αἰθὴρ, σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι βροντησικέραυνοι,
Ἀρθῆτε, φάνητ', ὦ δέσποιναι, τῷ φροντιστῇ μετέωροι.
ΣΤ. Μήπω, μήπωγε, πρὶν ἂν τυτὶ πλύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ.
Τὸ δὲ μὴ κυνῆν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμονα ἔχοντα.
ΣΩ. Ἐλθέτε δῆτ', ὦ πολυτίμητοι Νεφέλαι, τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν,

Εἴτ' ἐπ' Ολύμπυ κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κάθηδε·
Εἴτ' Ωκεανῦ πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἵσατε Νύμφας·
Εἴτ' ἄρα Νείλυ πεχοαῖς, ὑδάτων χρυσίοις ἀρύεσθε πεύχυσιν·
Ἢ Μαῶτιν λίμνην ἔχετ', ἢ Χόπελον νιφόεντα Μίμαντος.
Επακύσαιε δεξάμεναι θυσίαν, καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι.

ΧΟΡΟΣ, Ἢ ΝΕΦΕΛΑΙ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Α Εναοι Νεφέλαι.
Αρθῶμεν φανεραὶ,
Δροσερὰν φύσιν εὐάγητον,
Πατρὸς ἀπ' Ωκεανῦ βαρυαχέος,
Ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς ἐπὶ
Δενδροκόμυς, ἵνα
Τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφορώμεθα,
Καρπύς τ', ἀρδομένην θ' ἱερὰν χθόνα,
Καὶ πολαμῶν ζαθέων κελαδήματα,
Καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον.
Ομμα γὰ αἰθέρος ἀ-
κάμαντον σελαγεῖται,
Μαρμαρέαισιν ἐν αὐγαῖς.
Αλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὄμβριον,
Αθανάταις ἰδέαις ἐπιδώμεθα
Τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν.

ΣΤΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ ΣΤΙΧΩΝ ζ'.

ΣΩ. Ω Μέγα σεμναὶ Νεφέλαι, φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέσαντος.
Ἤδη φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μυκησάμενης θεοσέπτου;
ΣΤ. Καὶ σέβομαί γ', ὦ πολυλίμενοι, καὶ βέλομαι ἀνταποπαρδεῖν
Πρὸς τὰς βροντάς. ὕτως αὐτὰς τερπομένω καὶ πεφόβημαι.
Κ' εἰ δέμις ἐστὶ νυνί γ' ἤδη, κ' εἰ μὴ δέμις ἐστὶ, χεσείω.
ΣΩ. Οὐ μὴ σκώψῃς, μηδὲ ποιήσῃς, ἅπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὗτοι·
Ἀλλ' εὐφήμει. μέγα γὰρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος ἀοιδαῖς.

ΑΝΤΩΔΗ, ΚΩΛΩΝ ις'.

ΧΟ. Παρθένοι ὀμβροφόροι,
Ἔλθωμεν λιπαρᾶν
Χθόνα Παλλάδος, εὔανδρον γᾶν
Κέκροπος ὀψόμεναι πολυήραλον,
Οὗ σέβας ἀῤῥήτων ἱερῶν, ἵνα
Μυσόδοκος δόμος,
Ἐν τελεταῖς ἁγίαις ἀναδείκνυ),
Οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα,
Ναοί θ' ὑψιρεφεῖς, καὶ ἀγάλματα,
Καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερώτα),
Εὐσέφανοί τε θεῶν
Θυσίαι, θαλίαί τε,
Παγκοδαπαῖσιν ἐν ὥραις·
Ἠρί τ' ἐπερχομένῳ βρομία χάρις,
Εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
Καὶ μῶσα βαρύβρομος αὐλῶν.

ΣΤ. Πρὸς τῦ Διὸς ἀνιβολῶ ζε, φράσον τίνες εἶσ', ὦ
Σώκρατες, αὗται,
Αἱ φθεγξάμεναι τῦτο τὸ σεμνόν; μῶν ἡρῶναι τινές εἰσιν;
ΣΩ. Ἥκιστ', ἀλλ' ὐράνιαι Νεφέλαι μεγάλαι θεαὶ ἀν-
δράσιν ἀργοῖς,
Αἵπερ γνώμην ϗ διάλεξιν ϗ νῦν ἡμῖν παρέχυσιν,
Καὶ περαλείαν ϗ περίλεξιν, ϗ κρῦσιν ϗ καλάληψιν.
ΣΤ. Τῦτ' ἄρ' ἀκύσασ' αὐτῷ τὸ φθέγμ' ἡ ψυχή μυ
πεπότηται,
Καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ, ϗ περὶ καπνῦ γενολεχεῖν,
Καὶ γνωμιδίῳ γνώμην νύξασ' ἑτέρῳ λόγῳ ἀνιλογῆσαι.
Ὡς' ἔι πως ἐσὶν ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη φανερῶς ἐπιθυμῶ.
ΣΩ. Βλέπε νῦν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ'. ἤδη γὰ ὁρῶ
κατιύσας
Ἡσυχ' αὐτάς. ΣΤ. Φέρε πῦ; δεῖξον. ΣΩ. Χωρῦσ'
αὖται πάνυ πολλαὶ,
Διὰ τῆ κοίλων ϗ τῆ δασέων αὖται πλάγιαι. ΣΤ. Τί
τὸ χρῆμα;
Ὡς ὐ καθορῶ. ΣΩ. Παρὰ τὴν ἔισοδον. ΣΤ. Ηδη νῦν
μόλις ὁρῶ.
ΣΩ. Νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾷς αὐτὰς, εἰ μὴ λημᾷς
κολοκύνλαις.
ΣΤ. Νὴ Δί' ἔγωγ', ὦ πολυτίμηλοι. πάνλα γὰρ ἤδη
καλέχυσι.
ΣΩ. Ταύτας μῶν σὺ θεὰς ὔσας ὐκ ἤδεις, ϗδ' ἐνόμιζες;
ΣΤ. Μὰ Δί' ἀλλ' ὁμίχλην ϗ δρόσον αὐτὰς ἠγούμην ϗ
σκιὰν εἶναι.
ΣΩ. Οὐ γὰρ μὰ Δί' οἶσθ' ὁτιὴ πλείυς αὖται βόσκυσι
σοφισὰς,
Θυριομανλίς, ἱαλρολέχνας, σφραγιδονυχαργοκομήτας,

Κυκλίων τε χορῶν ἁσμαλοκάμπτας, ἄνδρας μέλεωρο-
φένακας,
Οὐδὲν δρῶνλας, βόσκυσ' ἀργύς, ὅτι ταύτας μυσοποιοῦσιν.
ΣΤ. Ταῦτ' ἄρ' ἐποίυν ὑγρᾶν Νεφελᾶν τρεπταγλᾶν
δαΐον ὁρμάν,
Πλοκάμυς θ' ἑκατοντκέφαλα Τυφῶ, τρημαγύσας τε
θυέλλας,
Εἶτ' ἀερίας, διερὰς, γαμψὺς οἰωνύς, ἀερονηχεῖς,
Ὄμβρυς θ' ὑδάτων δροσερᾶν Νεφελᾶν. εἶτ' ἀνθ' αὐτῶν
καλέπινον
Κερᾶν τεμάχη μεγάλαν ἀγαθᾶν, κρέα τ' ὀρνίθειά
γε κιχλᾶν.
ΣΩ. Διὰ μῶν τοι τάσδ' ὑχὶ δικαίως; ΣΤ. Λέξον δή
μοι, τί παθοῦσαι,
Εἴπερ Νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηλᾶις εἴξασι γυναιξίν;
Οὐ γὰρ ἐκεῖναί γ' εἰσὶ τοιαῦται. ΣΩ. Φέρε ποῖαι γάρ
τινές εἰσιν;
ΣΤ. Οὐκ οἶδα σαφῶς. εἴξασίν γ' ὧν ἐρίοισιν πεπτα-
μένοισιν,
Κὐχὶ γυναιξὶν μὰ Δί' ὐδ' ὁτιῶν. αὗται δὲ ῥῖνας ἔχυσιν.
ΣΩ. Ἀπόκριναι νῦν ἅττ' ἄν σ' ἔρωμαι. ΣΤ. Λέγε νὴ
ταχέως ὅ,τι βύλει.
ΣΩ. Ἦδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην Κενταύρῳ
ὁμοίαν;
Ἢ παρδάλει, ἢ λύκῳ, ἢ ταύρῳ; ΣΤ. Νὴ Δί' ἔγωγ',
εἶτα τί τοῦτο;
ΣΩ. Γίνονται πάνθ' ὅ,τι ἂν βύλωνται· κἂν μῶν ἴδωσι
κομήτην
Ἀγριόν τινα τῶν λασίων τύτων, οἷόν περ τὸν Ξενοφάνλυ,
Σκώπλυσαι τὴν μανίαν αὐτῦ, Κενλαύροις εἴκασαν αὐτάς.

ΣΤ. Τί γὰρ ἦν ἄρπαγα τὴν δημοσίων καλίδωσι Σίμωνα, τί δρῶσιν;

ΣΩ. Ἀποφαίνεσαι τὴν φύσιν αὐτῦ, λύκοι ἐξαίφνης ἐγχώνιοι.

ΣΤ. Ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλεώνυμον αὖται τὸν ῥίψασπιν χθὲς ἰδοῦσαι,

Ὅτι δειλόταλον τοῦτον ἐώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγχώνιοι.

ΣΩ. Καὶ νῦν ὅτι Κλεωδέτη εἶδον, ὁρᾷς, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο γυναῖκες.

ΣΤ. Χαίρετε τοίνυν γ', ὦ δέσποιναι, ἢ νῦν, εἴπερ τινὶ κἄλλῳ,

Οὐρανομήκη ῥήξαιτε καὶ μοὶ φωνήν, ὦ παμβασίλειαι.

ΣΤΑΣΙΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ, ΣΤΙΧΩΝ νδ'.

ΧΟ. Αἰῤ', ὦ πρεσβῦτα παλαιγενές, ὦ θηρατὰ λόγων φιλομύσων·

Σύ τε λεπτολάτων λήρων ἱερεῦ. φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ, τι χρήζεις.

Οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακύσαιμι τὴν νῦν μετεωροσοφιστῶν,

Πλὴν ἢ Προδίκῳ. τῷ μὲν, σοφίας καὶ γνώμης ἕνεκα· σοὶ δὲ,

Ὅτι βρενθύει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς, καὶ τὼ φθαλμὼ παραβάλλει,

Κἀνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει, κἀφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς.

ΣΤ. Ὦ γῆ τῦ φθέγματος· ὡς ἱερὸν, καὶ σεμνὸν, καὶ τερατῶδες.

ΣΩ. Αὗταί γὰ τοι μόναι εἰσὶ θεαί· τἄλλα δὲ πάντ' ἐστὶ φλύαρος.

ΣΤ. Ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν, φέρε πρὸς τῆς γῆς, ὀυλύμπιος ὐ θεός ἐσιν;

ΣΩ. Ποῖος Ζεύς; οὐ μὴ καπνᾶις, οὐδ' ἔστι Ζεύς. ΣΤ. Τί λέγεις σύ;

Ἀλλὰ τίς ὕει; τοῦτό γ' ἐμοί γ' ἀποφήναι πρῶτον ἀνάγκασον.

ΣΩ. Αὖται δήπου, μεγάλοις δέ σ' ἐγὼ σημείοις αὐτὸ διδάξω.

Φέρε, πῶς γὰρ πώποθ' ὕοντα Νεφελῶν ἄνευ ἤδη πεθέασαι;

Καίτοι χρῆν αἰθρίας οὔσης αὐτόν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.

ΣΤ. Νὴ τὸν Ἀπόλλω, τούτῳ γέ τοι τῷ νυνὶ λόγῳ εὖ ἐστέφυσας·

Καί τοι πρότερον τὸν Δί' ἀληθῶς ᾤμην διὰ κοσκίνου ὑρεῖν.

Ἀλλ' ὅς τις ὁ βρονταῖός ἐστι, φράσον. τοῦτό μοι ποιεῖ τετριμαίνειν.

ΣΩ. Αὗται βροντῶσι κυλινδόμεναι. ΣΤ. Τῷ τρόπῳ, ὦ πάμπαν σὺ πονηρέ;

ΣΩ. Ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πολλοῦ, καὶ ἀναγκασθῶσι φέρεσθαι·

Κατακρημνάμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην, εἶτα βαρεῖαι

Εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι, ῥήγνυνθ' ὑπ' αὐτῶν πατάγου.

ΣΤ. Ὁ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτάς; οὐχ ὁ Ζεὺς, ὡς τε φέρεσθαι;

ΣΩ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' αἰθέριος δῖνος. ΣΤ. Δῖνος; τοῦτό μ' ἐλέλησεν,

Ὁ Ζεὺς ὑκ ὤν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ Δῖνος νυνὶ βασιλεύων.

Ἀτὰρ οὐδέπω περὶ τοῦ πάταγου τῆς βροντῆς μ' ἐδίδαξας.

ΣΩ. Οὐκ ἤκουσάς μου, τὰς Νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὄτι φημὶ,

Ἐμπιπλάσας εἰς ἀλλήλας πατάγειν διὰ τὴν πυκνότητα;

ΣΤ. Φέρε τοῦτό πῶ χρὴ πιστεύειν; ΣΩ. Ἀπὸ σαυτοῦ γὰρ σε διδάξω.

Ἤδη ζωμῦ Παναθηναίοις ἐμπεπλεῖς, εἶτ' ἐταμὲ χθὲς
Τὴν γαστέρα, κ' κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεσορκορύσησεν;
ΣΤ. Νὴ τὸν Ἀπόλλω, κ' δεινὰ ποιεῖ γ' ἀθυμίς μοι καὶ τετάρακε).
Χ' ὥσπερ βρονθὴ τὸ ζωμίδιον σαλαγεῖ, κ' δίνας κέρα χλμ·
Ατρέμας πρῶτον παππάξ· κἄπειτ' ἐπάγει παπαπαππάξ.
Χ' ὅταν χέζω, νομιδῆ βροντᾷ παπαπαππάξ, ὥσπερ ἐκεῖναι.
ΣΩ. Σκέψαι τοίνυν γ' ἀπὸ γαστριδίου τυνὶ οἷα πέπορδας·
Τὸν δ' ἀέρα τόνδ' ὄντ' ἀπέραντον, ὡς οὐκ εἰκὸς μέγα βροντᾶν.
Ταῦτ' ἄρα κ' τὼ νόμαΣ' ἀλλήλοιν βροντὴ κ' σορδὴ ὁμοίω.
ΣΤ. Αλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φέρει), λάμπων πυρί; τοῦτο δίδαξον.
Καὶ καλαφρύσῃ βάλλων ἡμᾶς, τὺς δὲ ζῶντας περιφλύῃ.
Τοῦτον γὰρ δὴ φανερῶς ὁ Ζεὺς ἵησ' ἐπὶ τὺς ἐπιόρκους.
ΣΩ. Καὶ πῶς, ὦ μωρὲ σύ, κ' Κρονίων ὄζων, κ' βεκκεσέληνε,
Εἴπερ βάλλει τὺς ἐπιόρκους, πῶς δῆτ' οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν,
Οὐδὲ Κλεώνυμον, οὐδὲ Θέωρον· καὶ τοι σφόδρα γ' εἰσ' ἐπίορκοι;
Αλλὰ τὸν αὐτῦ γε νεὼν βάλλει, καὶ Σούνιον ἄκρον Αθηναίων,
Καὶ τὰς δρῦς τὰς μεγάλας. τί ταῦθ'; ὑ γὰρ δὴ δρῦς ἐπιορκεῖ.
ΣΤ. Οὐκ οἶδ', ἀτὰρ εὖ σὺ λέγειν φαίνει· τί γ' ἐστὶν δῆθ' ὁ κεραυνός;

ΣΩ. Ὅταν εἰς αὐτὰς ἄνεμος ξηρὸς μετεωριωθεὶς κα-
ταπλεισθῇ,
Ἔνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσᾷ· κἄπειθ' ὑπ' ἀνάγκης
Ῥήξας αὐτὰς, ἔξω φέρει) σοβαρὸς, διὰ τὴν ψυκνότητα,
Ὑπὸ τῆ ῥοίβδῃ τῆς ῥύμης αὐτὸς ἑαυτὸν καλακαίων.
ΣΤ. Νὴ Δί', ἔγωγ' ὧν ἀτεχνῶς ἔπαθον τυτὶ σοὶ δι-
ασίοισιν.
Ὤπλων γαστέρα τοῖς συγγνώσιν, κἄτ' ὠκ ἔχων ἀμελήσας.
Ἡ δ' ἄρ' ἐφυσᾶτ'· εἶτ' ἐξαίφνης διαλακήσασα σὺς
αὐτὼ
Τὼ φθαλμὼ μου σπασελίλησεν, καὶ καθέκαυσεν τὸ σύσ-
ωπον.

ΣΤΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ, ΣΤΙΧΩΝ κζ'.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ὦ τῆς μεγάλης σοφίας ἐπιθυμήσας ἄνθρωπε
παρ' ἡμῶν·
Ὡς ἀθλίως ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἕλλησι βιώσει,
Εἰ μνήμων εἶ καὶ φροντιστὴς, καὶ τὸ ταλαίπωρον ἔνεσιν.
Ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις, μήθ' ἑσὼς, μήτε βαδίζων,
Μήτε γε ῥηγῶν ἄχθει λίαν, μήτε γ' ἀρίστου ἐπιθυμεῖς,
Οἴνου τ' ἀπέχει, καὶ γυμνασίων, καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων·
Καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν ἄνδρα,
Νικᾶν πράττων καὶ βαλλ'ων, καὶ τῇ γλώττῃ πολεμίζων.
ΣΤ. Ἀλλ' ἕνεκέν γε ψυχῆς τερπνᾶς, δυσκολοκοίτου τε
μερίμνης,
Καὶ φειδωλοῦ καὶ τρυσιβίου γαστρὸς καὶ δυμβρεπιδείπνου,
Ἀμέλγ θαρρῶν, ἕνεκα τούτων ἐπιχαλκάδην παρέχομ' ἄνω.
ΣΩ. Ἄλλο τι δῆτ' ὐ νομιεῖς εἶναι θεὸν ὐδένα, πλὴν ἅ-
περ ἡμεῖς,

Τὸ Χάος τυλὶ, ϗ τὰς Νεφέλας, ϗ τὴν Γλῶτταν, τρία ταυλί.

ΣΤ. Οὐδ' ἂν διαλεχθείην ἀτεχνῶς ταῖς ἄλλοις, οὐδ' ἂν ἀπαντῶν·
Οὐδ' ἂν θύσαιμ', οὐδ' ἂν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπιθείην λιβανωτόν.

ΧΟ. Λέγε νῦν ἡμῖν, ὅ, τι σοι δρῶμεν, παρῥῶν· ὡς οὐκ ἀτυχήσεις,
Ἡμᾶς τιμῶν, ϗ θαυμάζων, ϗ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.

ΣΤ. Ω δέσποιναι, δέομαι τοίνυν γ' ὑμῶν τυτὶ πάνυ μικρὸν,
Τῶν Ἑλλήνων εἶναί με λέγειν ἐκαλὸν καδίοισιν ἄριστον.

ΧΟ. Αλλ' ἔσαι σοι τῦτο παρ' ἡμῶν· ὥστε τολοιπὸν γ' ἀπὸ τυδὶ
Εν τῷ δήμῳ γνώμας ὑδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ.

ΣΤ. Μή μοί γε λέγειν γνώμας μεγάλας. ὑ γὰ τύτων ἐπιθυμῶ·
Αλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ σρεψοδικῆσαι, ϗ τὰς χρήσας διολιῶδειν.

ΧΟ. Τἄξι τοίνυν γ', ὧν ἰμείρεις· ὑ γὰ μεγάλων ἐπιθυμεῖς.
Αλλὰ σεαυτὸν παράδος παρῥῶν τοῖς ἡμετέροις ποιητῶν.

ΣΤ. Δράσω τῦθ' ὑμῖν πισὰ σας. ἡ γὰ ἀνάγκη με πίεζει,
Διὰ τὰς ἵππυς τὰς Κοππαλίας, ϗ τὸν γάμον ὅς μ' ἐπέτριψεν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ ΜΟΝΟΣ.

ΝΥΝ ἂν χρήσθων ἀτεχνῶς ὅτι βέλον).
Τυλὶ τό γ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσι
Παρέχω τύπλειν, σπεινῆν, διψῆν,
Αὐχμεῖν, ῥιγῶν, ἀσκὸν δέρειν·

Ὥστερ, τὰ χρῆα διαφλέξῃμεν.
Τοῖς ἀνθρώποις τ' εἶναι δόξω
Φρασὺς, εὔγλωσσος, τολμηρὸς, ἴσης,
Βδελυρὸς, ψαλδῶν συγκολλητὴς,
Εὐρησιπτὺς, περίπριμμα δικῶν,
Κύρβις, πράταλον, πίναξ, τρύμη,
Μάθλης, εἴρων, γλοιὸς, ἀλαζών,
Κέντρων, μιαρὸς,
Ἀτρόφις, ἀργαλέος, μαλιοποιχάς.
Ταῦτ' εἴ με λέγουσιν ἅπαντῶντες,
Δρώντων ἀτεχνῶς ὅ,τι χρήζω.
Κ' εἰ βούλομαι, νὴ τὴν Δήμη-
τρ', ἐκ μὺ χορδὴν
Τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ἥμεσ μὲν ταῦτα τῷδε
Οὐκ ἄτομον, ἀλλ' ἔτομον. ἴθι δ' ὡς
Ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ,
Κωίος ὑρανόμηκες
Ἐν βροτοῖσιν ἔξεις.
ΣΤ. Τί πείσομαι;
ΣΩ. Τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ
Ζηλωτότατον βίον ἀν-
θρώπων διάξεις.
ΣΤ. Ἀράγε τοῦτ' ἄρ' ἐγὼ
Πότ' ὄψομαι;
ΣΩ. Ὡς τε σὺ πολλὺς
Ἐπὶ ταῖσι θύραις

Ἀεὶ καθῆσθαι,
Βωμολοχούμενον ἀνακοινοῦσθαι
Τὲ, κ᾽ ἐς λόγον ἐνθεῖν,
Πράγματα κἀνδιγραφὰς
Πολλῶν ταλάντων
Ἀξια σῇ φρενὶ
Συμβυλλευομένους μέλα ζωῦ. [Φάσκει.
Χ. Ἀλλ᾽ ἐγχείρι τὸν πρεσβύτην, ὅ,τι περ μέλλεις, ἐκδι-
Καὶ διακίνει τὴν τῶν αὐτῦ, κ᾽ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ.
ΣΩ. Ἀγε δὴ κάπειτά μοι σὺ τὸν σαυτῦ σκόπει,
Ἵν᾽ αὐτὸν εἰδὼς, ὅς τις ἐσὶ, μηχανὰς
Ἤδη ᾽πὶ τύτοις περὶς σὲ καινὰς περσφέρω.
ΣΤ. Τί δὲ, τειχομαχεῖν μοι δύανσεῖ μετὰ τῦ θεῶν;
ΣΩ. Οὔκ· ἀλλὰ βραχέα ζυ συνθέσθαι βύλομαι,
Εἰ μνημονικὸς εἶ. ΣΤ. Δύο τρόπω, νὴ τὸν Δία.
Εἰ μὲν γ᾽ ὀφείλεταί μοι, μνῶν ὧν σπένω·
Ἐὰν δ᾽ ὀφείλω, χέτλιος ἐπιλήσμων σπένω.
ΣΩ. Ἐνεσι δῆτά σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει;
ΣΤ. Λέγειν μὲν ὐκ ἔνεσ᾽, ἀποστερῶν δ᾽ ἔνι.
ΣΩ. Πῶς ἂν δυνήσει μανθάνειν; ΣΤ. Ἀμέλει καλῶς.
ΣΩ. Ἀγε νῦν, ὅπως, ὅταν τι περβάλωμαι σοφὸν
Περὶ τῆς μετεώρων, ἀθέως ὑφαρπάσει.
ΣΤ. Τί δαί; κυνηδὸν τὴν σοφίαν πτήσομαι;
ΣΩ. Ἀνθρωπος ἀμαθὴς ὑτοσὶ κ᾽ βάρβαρος.
Δέδοικά σ᾽, ὦ πρεσβῦτα, μὴ πληγῶν δέῃ.
Φέρ᾽ ἴδω τί δρᾷς, ἤν τις σε τύπῃ. ΣΤ. Τύπλομαι.
Κἄπειθ᾽ ἐπισχὼν ὀλίγον, ἐπιμαρτύρομαι·
Εἶτ᾽ αὖθις ἀπαρῆ διαλιπὼν, δικάζομαι.
ΣΩ. Ἰθι νῦν, καθέδου θοιμάτιον. ΣΤ. Ἠδίκηκά τι;
ΣΩ. Οὔκ, ἀλλὰ γυμνὸς εἰσέναι νομίζετο.

ΣΤ. Αλλ' ὐχὶ φωράσων ἐγώ γ' εἰσέρχομαι.
ΣΩ. Καλάθυ· τί λῃρεῖς; ΣΤ. Εἰπὲ δὴ νῦν μοι τοῦτ'.
Ην ἐπιμελὴς ὦ, καὶ σφόδρα μανθάνω,
Τῷ τῆδ μαθητῇδ ἐμφερὴς γενήσομαι;
ΣΩ. Οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.
ΣΤ. Οἴμοι κακοδαίμων, ἠμιθνὴς γενήσομαι;
ΣΩ. Οὐ μὴ λαλήσῃς, ἀλλ' ἀκολουθήσῃς ἐμοὶ,
Ανύσας τί, δᾴδι θᾶττον. ΣΤ. Ες τὼ χεῖρέ νυν
Δός μοι μελιττᾶταν σφέτερον· ὡς δέδοικ' ἐγὼ,
Εἴσω καλαβαίνων, ὥσπερ ἐς Τροφωνίου.
ΣΩ. Χώρει· τί κυπλάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ, ΚΩΛΩΝ ἡ.

ΧΟΡΟΣ.

Αλλ' ἴθι χαίρων· τῆς ἀνδρείας
Εἵνεκα ταύτης,
Εὐτυχία γένοιτ' ἀν-
θρώπῳ, ὅτι σφήκων
Ες βαθὺ τῆς ἡλικίας,
Νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτῆ
Πράγμασι χρωλίζει,
Καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΧΟΡΟΥ, ΚΩΛΩΝ μέ.

Τροχαϊκοὶ Καλαληκλικοί.

Ω Θεώμβροι, καλερῶ σφὼς γ' ὑμᾶς ἐλεύθερος
Τἀληθῆ, νὴ τὸν Διόνυσον, τὸν ἐκθρέψαντά με.
Οὕτω νικήσαιμ' ἔγωγε καὶ νομιζοίμην σοφὸς,

Ως ὑμᾶς ἠγνόμψυος εἶναγ θεαλὰς δεξιὰς,
Καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τὴν ἐμὴν κωμῳδιῶν,
Πρώτυς ἠξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς, ἢ παρέχε μοι
Εργον πλεῖσον· εἶτ' ἀνεχώρυν ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν
Ἠτιμθειὶς ὐκ ἄξιος ὤν. ταῦτ' ἦν ὑμῖν μέμφομαγ
Τοῖς σοφοῖς, ὧν ὕνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματόμην.
Αλλ' ὐδ' ὡς ὑμῶν ποθ' ἑκὼν παύσω τὰς δεξιύς.
Εξότυ γὰ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἡδὺ κ' λέγειν,
Χ' ὠ σώφρων τε χ' ὠ καλαπύγων ἄριστ' ἠκυσάτην,
Κ' ἐγὼ (παρθένος γὰ ἔτ' ἦν, κὐκ ἐξῆν πώ μοι τεκεῖν)
Εξέθηκα, παῖς δ' ἑτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,
Ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατε γνησίως, κ' ἐπαγδάσατε.
Εκ τύτυ μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γνώμης ἔδ' ὅρκια.
Νῦν ὖν, Ηλέκτραν κατ' ἐκείνην, ἥδ' ἡ κωμῳδία
Ζητοῦσ' ἦλθεν, ἣν πυ πιτύχῃ θεαλαῖς ὕτω σοφοῖς.
Γνώσε) γὰ, ἥπερ εἶδε, τὰδελφοῦ τὸν βόστρυχον.
Ὡς δὲ σώφρων ἐστὶ φύσει, σκέψαδ'· ἥτις πρῶτα μὲν
Οὐδὲν ἦλθε ῥαψαμένη σκύτινον καθειμένον,
Ερυθρὸν ἐξ ἄκρυ, παχύ· τοῖς παιδίοις ἵν' ᾖ γέλως·
Οὐδ' ἔσκωψε τὺς φαλακρύς, ὐδὲ κόρδαχ' εἵλκυσεν·
Οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τἄπη, τῇ βακτηρίᾳ
Τύπτει τὸν παρόντ', ἀφανίζων σαγηνὰ σκώμματα·
Οὐδ' εἰσῆξε δᾷδας ἔχυσ'· ὐδ' ἰὺ, ἰὺ βοᾷ·
Αλλ' αὐτῇ κ' τοῖς ἔπεσιν πιστεύυσ' ἐλήλυθεν.
Κ' ἐγὼ μὲν τοιῦτος ἀνὴρ ὢν ποιητὴς, ὐ κομῶ,
Οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ξαπαλᾶν δὶς κ' τρὶς ταῦτ' εἰσάγων·
Αλλ' αἰεὶ καινὰς ἰδέας εἰσφέρω, σοφίζομαγ,
Οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας κ' πάσας δεξιάς.
Ος μέγιστον ὄνλα Κλεών' ἔπαυσ' ἐς τὴν γαστέρα,
Κὐκέτ' εἰσαῦθίς γ' ἐπεπήδησά γ' αὐτῷ κειμένῳ.

Οὗτοι δ', ὡς ἅπαξ παρέδωκεν λαβὼν Ὑπέρβολος,
Τοῦτον θείλιον κολάζω αἰεί, ἢ τὴν μίλτα.
Εὔπολις μὲν τὸν Μαρικᾶν πρώτιστον παρείλκυσεν,
Εκτρέψας τὰς ἡμετέρας Ἱππέας κακὸς κακῶς·
Προσδεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσην, τὸ κόρδακος ἕνεκα·
Ην Φρύνιχος πάλαι ποιήσ', ἣν τὸ κῆτος ᾄδιεν.
Εἶθ' Ἕρμιππος αὖθις ποιήσειν εἰς Ὑπέρβολον.
Αλλοι τ' ἤδη πάσχουσιν ἐρεύσουσιν εἰς Ὑπέρβολον,
Τὰς εἰκὰς ἧμ' ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.
Ὅς τις ὖν τούτοισι γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω.
Ην δ' ἐμοὶ ᾖ τοῖσιν ἐμοῖς ἀφραίνων ἀρήμασιν,
Ες τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας εὖ φρονεῖν δοκήσει.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ, ΚΩΛΩΝ Α'.

Χ. Τιμέδοντα μὲν θεῶν
Ζῆνα τύραννον, ἐς χορὸν
Πρῶτα μέγαν κικλήσκω·
Τόν τε μεγασθενῆ τριαί-
νης ταμίαν, γῆς τε καὶ ἁλ-
μυρᾶς θαλάσσης ἄγριον μοχλευτήν·
Καὶ μεγαλώνυμον ἠμέτερον παλέ-
ω Αἰθέρα, σεμνότατον βιοθρέμμονα πάντων.
Τόν θ' ἱπποκόμαν, ὃς ὑπερ-
λάμπροις ἀκτῖσιν καλέχει
Γῆς πέδον, μέγας ἐν θεοῖς,
Εν θνητοῖσί τε δαίμων.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ κ.

Τροχαϊκοὶ Τετράμετροι Καταληκτικοί.

Χ. Ὦ σοφώταται θεαταί, δεῦρο τὸν νοῦν προσέχετε.
Ἠδικημένοι γὰρ ὔμμιν μεμφόμεθ' ἑκάστοτε.
Πλεῖστα γὰρ θεῶν ἀπάντων ὠφελήσασ' τὴν πόλιν,
Δαιμόνων ἡμῖν μόναις οὐ δύετ' ὀδὲ σπένδετε.
Αἵ τινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἦν γὰρ ἤ τις ἔξοδος
Μηδενὶ ξὺν νῷ, τότ' ἢ βροντῶμεν, ἢ ψεκάζομεν.
Εἶτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην Παφλαγόνα
Ἡνίχ' ἡρεῖσθε στρατηγὸν, τὰς ὀφρῦς συνήγομεν,
Καὶ ποιοῦμεν δεινά· βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς·
Ἡ Σελήνη δ' ἐξέλιπέ γε τὰς ὁδούς· ὁ δ' Ἥλιος
Τὴν θρυαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν ἄθρόως συνελκύσας,
Οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλέων.
Αλλ' ὅμως εἵλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσκλείαν
Τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι· ταῦτα μὲν τοι τοὺς θεούς,
Ἀπ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ', ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.
Ὡς δὲ κἀγὼ τοῦτο ξυνοίσει, ῥᾳδίως διδάξομεν.
Ἣν Κλέωνα τὸν λάρον δῶρων ἑλόντες κλοπῆς,
Εἶτα φιμώσητε τοῦτον τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα,
Αὖθις ἐς τ' ἀρχαῖον, ὑμῖν εἴ τι καξημάρτηται,
Ἐπὶ τὸ βέλτιον τὰ πράγματ' τῇ πόλει ξυνοίσει.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ, ΚΩΛΩΝ ιϐ'.

Χ. Ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβ' ἄναξ
Δήλιε, Κυνθίαν ἔχων
Ὑψικέραλα πέτραν·

Ἢτ' Ἐφέσῳ μάκαιρα πάγ-
χρυσον ἔχεις οἶκον· ἐν ᾧ
Κόραι ξ Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν.
Ἢτ' ἐπιχώριος ἡμιέρα θεὸς,
Αἰγίδος ἡνίοχος, πολιοῦχος Ἀθάνα·
Παρνασίαν θ' ὃς κατέχων
Πέτραν, σὺν βάκχαις σελαγεῖ,
Βάκχαις Δελφίσιν ἐμπρέπων,
Κωμαστὴς Διόνυσος.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ κ'.

Τροχαϊκοὶ Τετράμετροι Καταληκτικοί.

Χ. Ἦ Νίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα,
Ἡ Σελήνη συνεπιχοῦσ' ἡμῖν, ἐπέσειλε φράσαι,
Πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι, καὶ τοῖς ξυμμάχοις·
Εἶτα θυμαίνειν ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπονθέναι,
Ὠφελοῦσ' ὑμᾶς ἅπαντας, οὐ λόγοις, ἀλλ' ἐμφανῶς.
Πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς εἰς δᾴδ' οὐκ ἔλαττον, ἢ δραχμήν·
Ὡς τε καὶ λέγειν ἅπαντας, ἐξιόντας ἑσπέρας·
Μὴ πρίω σοι δᾴδ', ἐπειδὴ φῶς Σελήναιης καλόν.
Ἀλλα τ' εὖ δρᾶν φησὶν ὑμᾶς, κοὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας
Οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε κἀτω κυδοιδοπᾶν.
Ὡς τ' ἀπειλεῖν φησὶν αὐτὴ τοὺς θεοὺς ἑκάστοτε,
Ἡνίκ' ἂν ψαλῶσι δεῖπνα, κἀπίωσιν οἴκαδε,
Τῆς ἑορτῆς μὴ τυχόντες, καλὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
Κᾆθ', ὅταν θύειν δέῃ, στρεβλοῦτε κοὐ δικάζεσθε.
Πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τὴν θεῶν ἀπασίαν,
Ἡνίκ' ἂν πενθῶμεν ἢ τὸν Μέμνον', ἢ Σαρπηδόνα·
Σπένδεθ' ὑμεῖς, καὶ γελᾶτ', ἀνθ' ὧν λαχὼν Ὑπέρβολος

Τῆτες ἱερομνημονεῖν, κἄπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν
Τὸν στέφανον ἀφηρέθη. μᾶλλον γὰρ ἦτως εἴσει),
Καλὰ Σελήνην ὡς ἄγειν χρὴ τῷ βίῳ τὰς ἡμέρας.

Τρίμετροι Ιαμβικοί.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΜΑ τὴν Ἀναπνοὴν, μὰ τὸ Χάος, μὰ τὸν Ἀέρα,
Οὐκ εἶδον ἦτως ἄνδρ' ἄγροικον ὐδέν',
Οὐδ' ἄπορον, ὐδὲ σκαιὸν, ὐδ' ἐπιλήσμονα·
Ὅς τις σκαλαθυρμάτι' ἄττα μικρὰ μανθάνων,
Ταῦτ' ἐπιλέλησαι πρὶν μαθεῖν. ὅμως γε μὴν
Αὐτὸν καλῶ δύραζε δᾳρὶ πρὸς τὸ φῶς.
Πῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών.
ΣΤ. Ἀλλ' ὐκ ἐῶσί μ' ἐξενεγκεῖν οἱ κόρεις.
ΣΩ. Ἀνύσας τί, καλάθυ, κἀθέσεχε τὸν νοῦν. ΣΤ. Ἰδού.
ΣΩ. Ἄγε δὴ τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν,
Ὧν ὐκ ἐδιδάχθης πώποτ' ὐδέν; εἰπέ μοι.
Πότερα περὶ μέτρων, ἢ περὶ ἐπῶν, ἢ ῥυθμῶν;
ΣΤ. Περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'. ἔναγχος γὰρ πόλει
Ὑπ' ἀλφιταμοιβῶν παρεκόπην διχοινίκῳ.
ΣΩ. Οὐ τοῦτ' ἐρωῶ σ'· ἀλλ' ὅ, τι κάλλιστον μέτρον
Ἡγεῖ· πότερον τὸ τρίμετρον, ἢ τὸ τετράμετρον;
ΣΤ. Ἐγὼ μὲν ὐδὲν πρότερον ἡμιεκτέου.
ΣΩ. Οὐδὲν λέγεις, ὦ 'νθρωπε. ΣΤ. Περίδυ νῦν ἐμοὶ,
Εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμιεκτέον.
ΣΩ. Ἐς κόρακας, ὡς ἄγροικος εἶ καὶ δυσμαθής.
Ταχύ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν σὺ περὶ ῥυθμῶν.
ΣΤ. Τί δέ μ' ὠφελήσει σοὶ ῥυθμοὶ πρὸς τἄλφιτα;
ΣΩ. Πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν συνουσίᾳ·

Εἶτ' ἐπαίειν ὁποῖός ἐστι τὴν ῥυθμῶν,
Κατ' ἐνόπλιον, χ' ὑποῖος αὖ καλὰ δάκτυλον.
ΣΤ. Καλὰ δάκτυλον; νὴ τὸν Δί' ἀλλ' οἶδ'. ΣΩ. Εἰπὲ δή.
ΣΤ. Τίς ἄλλος ἀνδὶ τυγχὶ τῦ δακτύλυ;
Πρὸ τῦ μὲν, ἔτ' ἐμῦ παιδὸς ὄντος, ὑτοσί.
ΣΩ. Αχρεῖος εἶ, χ' σκαίος. ΣΤ. Οὐ γὰ, ὦ οἰζυρὲ,
Τύτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν ὑδέν. ΣΩ. Τί δέ;
ΣΤ. Ἐκεῖν', ἐκεῖνο, τὸν ἀδικώτατον λόγον.
ΣΩ. Αλλ' ἕτερα δεῖ σε τοῦτερα τύτυ μανθάνειν,
Τῶν τετραπόδων ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς ἄῤῥενα.
ΣΤ. Αλλ' οἶδ' ἔγωγε τ' ἄῤῥεν', εἰ μὴ μαίνομαι·
Κριὸς, τράγος, ταῦρος, κύων, ἀλεκτρυών.
ΣΩ. Ὁρᾷς, ἃ ποιεῖς; τὴν τε θήλειαν καλεῖς
Αλεκτρυόνα, καλὰ ταυτὸ χ' τὸν ἄῤῥενα.
ΣΤ. Πῶς δὴ φέρε; ΣΩ. Πῶς; ἀλεκτρυὼν κ' ἀλεκτρυών.
ΣΤ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν;
ΣΩ. Αλεκτρύαιναν· τὸν δ' ἕτερον, ἀλέκτορα.
ΣΤ. Αλεκτρύαιναν; εὖγε νὴ τὸν Ἀέρα·
Ὡς ἀντὶ τύτυ τυ διδάγμαλος μόνυ
Διαλφιτώσω συ κύκλῳ τὴν κάρδοπον.
ΣΩ. Ιδὺ μάλ' αὖθις τῦθ' ἕτερον. τὴν κάρδοπον,
Ἄῤῥενα καλεῖς, θήλειαν οὖσαν. ΣΤ. Τῷ τρόπῳ
Ἄῤῥενα καλῶ γὰ κάρδοπον; ΣΩ. Μάλιστά γε·
Ὥσπερ γε χ' Κλεώνυμον. ΣΤ. Πῶς δὴ, φράσον.
ΣΩ. Ταυτὸν δύναταί σοι κάρδοπος Κλεωνύμῳ.
ΣΤ. Αλλ', ὦ γάθ', ὧδ' ἦν κάρδοπος Κλεωνύμῳ,
Αλλ' ἐν θυείᾳ τροχύλῃ γ' ἀνεμάττετο.
Ατὰρ τολοιπὸν πῶς με χρὴ καλεῖν; ΣΩ. Ὅπως;
Τὴν καρδόπην, ὥσπερ καλεῖς τὴν Σωράτην.
ΣΤ. Τὴν καρδόπην θήλειαν ὀρθότερον λέγεις;

Ἐκεῖνο δ' ἦν ἄν, καρδόπη, Κλεωνύμη.
ΣΩ. Ἔτι δήγε περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν ἃ δεῖ,
Ἅτ' ἄρρεν' ἐστὶν, ἄτα δ' αὐτῶν θήλεα.
ΣΤ. Ἀλλ' οἶδ' ἔγωγ', ἃ θήλε' ἐστίν. ΣΩ. Εἰπὲ δή.
ΣΤ. Λύσιλλα, Φίλιννα, Κλειταγόρα, Δημήτρια.
ΣΩ. Ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων; ΣΤ. Μυρία.
Φιλόξενος, Μελησίας, Ἀμυνίας.
ΣΩ. Ἀλλ', ὦ πόνηρε, ταῦτά γ' ἐς ὑκ ἄρρενα.
ΣΤ. Οὐκ ἄρρεν' ὑμῖν ἐστιν. ΣΩ. Οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
Πῶς ἂν καλέσειας ἐνλυχὼν Ἀμυνίαν;
ΣΤ. Ὅπως ἄν; ὠδὶ, δεῦρο δεῦρ' Ἀμυνία.
ΣΩ. Ὁρᾷς; γυναῖκα δὴ τὸν Ἀμυνίαν καλεῖς.
ΣΤ. Οὐκοῦν δικαίως, ὅστις ὑ στραλδίζ).
Ἀτὰρ τί ταῦθ', ἃ πάντες ἴσμεν, μανθάνω;
ΣΩ. Οὐδὲν μὰ Δί', ἀλλὰ καλακλινεὶς δάρι. ΣΤ. Τί δρῶ;
ΣΩ. Ἐκφρόνλισόν τι τῶν σεσυλῦ πραγμάτων.
ΣΤ. Μὴ δῆθ', ἱκελδ'ω σ', ἐνθαδὶ· ἀλλ' ἅπερ γε χρὴ
Χαμαὶ μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.
ΣΩ. Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. ΣΤ. Κακοδαίμων ἐγὼ,
Οἵαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερα.
ΣΩ. Φρόνλιζε δὴ καὶ διάθρει,
Πάντα τρόπον τε σαυλὸν
Στρόβει πυκνώσας·
Ταχὺς δ', ὅταν γ' εἰς ἄπορον πέσῃς,
Ἐς ἄλλο πῆδα νόημα φρενός·
Ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὀμμάτων.
ΣΤ. Ἰατταταῖ, ἰατταταῖ.
ΣΩ. Τί πάσχεις; τί κάμνεις;
ΣΤ. Ἀπόλλυμαι δείλαιος ἐκ τῦ σκίμποδος.
Δάκνουσί μ' ἐξέρπουσες οἱ Κορίνθιοι,

Καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσι,
Καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσι,
Καὶ τὰς ὄρχεις ἐξέλκουσι,
Καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσι.
Καί μ' ἀπολοῦσιν. ΣΩ. Μὴ νῦν βαρέως ἄλγει λίαν.
ΣΤ. Καὶ πῶς; ὅτε μου
Φροῦδα τὰ χρήματα, φρούδη χροιά,
Φρούδη δ' ἡ ψυχὴ, φρούδη δ' ἐμβάς·
Καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς,
Φρυρᾶς ἄδων,
Ολίγου φροῦδος γεγώνειμαι.
ΣΩ. Οὗτος τί ποιεῖς; οὐχὶ φρονίζεις; ΣΤ. Εγὼ,
Νὴ τὸν Ποσειδῶ. ΣΩ. Καὶ τί δῆτ' ἐφρόνισας;
ΣΤ. Ὑπὸ τῶν κόρεων εἴ μου τὶ περιλειφθήσε').
ΣΩ. Απολεῖ κάκιστ'. ΣΤ. Αλλ', ὦ γάθ', ἀπόλωλ' ἀρίστως.
ΣΩ. Οὐ μαλθακιστέ', ἀλλὰ περικαλυπτέα.
Εὑρητέος γὰρ νῦς ἀποστρητικὸς,
Καπαγόλημ'. ΣΤ. Οἴμοι· τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι
Ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστρητίδα;
ΣΩ. Φέρε νῦν, ἀθρήσω πρῶτον ὅ,τι δρᾷ τυτονί.
Οὗτος καθεύδεις; ΣΤ. Μὰ τὸν Απόλλω, γὼ μὰ ΄γώ.
ΣΩ. Εχεις τί; ΣΤ. Μὰ Δί' οὐδὲν ἔγωγ'. ΣΩ. Οὐδὲν πάνυ;
ΣΤ. Οὐδέν γε, πλὴν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.
ΣΩ. Οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φρονιεῖς;
ΣΤ. Περὶ τοῦ; σὺ γὰρ μοι τοῦτο φράσον, ὦ Σώκρατες.
ΣΩ. Αὐτὸς ὅ,τι βούλει πρῶτος ἐξευρεῖν, λέγε.
ΣΤ. Ακήκοας μυριάκις ἃ γὼ βούλομαι·
Περὶ τῆς τόκων, ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί.
ΣΩ. Ιθι νυν, καλύπτου, καὶ χάσας τὴν φρονίδα
Λεπτὴν, καλὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,

Ορθῶς διαιρῶν κ᾽ σκοπῶν. ΣΤ. Οἴμοι τάλας.
ΣΩ. Εχ᾽ ἀτρέμα· κ᾽ἂν ἀπορῇς τι τῶν νοημάτων,
Αφεὶς ἄπελθε. κ᾽ἆτα τὴν γνώμην πάλιν
Κίνησον αὖθις αὐτὸ κ᾽ ζυγώθρισον.
ΣΤ. Ω Σωκρατίδιον φίλτατον. ΣΩ. Τί, ὦ γέρον;
ΣΤ. Εχω τόκυ γνώμην ἀποστερητικήν.
ΣΤ. Επίδειξον αὐτήν. ΣΤ. Εἰπὲ δὴ νῦν μοι. ΣΩ. Τό, τί;
ΣΤ. Γυναῖκα φαρμακίδ᾽ εἰ πριάμενος Θετταλὴν,
Καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην· εἶτα δὴ
Αὐτὴν καθείρξαιμ᾽ ἐς λοφεῖον στρογγύλον,
Ὥσπερ κάτοπτρον, κᾆτα τηροίην ἔχων.
ΣΩ. Τί δῆτα τοῦτ᾽ ἂν ὠφελήσειέ σ᾽; ΣΤ. Ὅτι;
Εἰ μηκέτ᾽ ἀνέλλοι σελήνη μηδαμοῦ,
Οὐκ ἄν γ᾽ ἀποδοίην τοὺς τόκους. ΣΩ. Τίη τί δή.
ΣΤ. Ὅτιὴ καλὰ μῆνά γ᾽ ἀργυρίων δανείζει).
ΣΩ. Εὖγ᾽· ἀλλ᾽ ἕτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν.
Εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,
Ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσειας, εἰπέ μοι.
ΣΤ. Ὅπως; ὅπως οὐκ οἶδ᾽· ἀτὰρ ζητητέον.
ΣΩ. Μὴ νῦν περὶ σαυτὸν εἶλε τὴν γνώμην ἀεὶ,
Αλλ᾽ ἀποχάλα τὴν φροντίδ᾽ ἐς τὸν ἀέρα,
Λινόδεσμον ὥσπερ μηλολόνθην τῷ ποδός.
ΣΤ. Εὕρηκ᾽ ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην,
Ὡς᾽ αὐτὸν ὁμολογεῖν σ᾽ ἐμοί. ΣΩ. Ποίαν τίνα;
ΣΤ. Ηδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον
Ταύτην ἑώρας, τὴν καλὴν, τὴν διαφανῆ,
Αφ᾽ ἧς τὸ πῦρ ἅπτουσι; ΣΩ. Τὴν ὕαλον λέγεις;
ΣΤ. Εγωγε. ΣΩ. Φέρε, τί δῆτ᾽ ἄν; ΣΤ. Εἰ ταύτην λαβὼν
Ὁπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεὺς,
Απωτέρω στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον,

Τὰ γράμματ' ἐκλέξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης.
ΣΩ. Σοφῶς γε νὴ τὰς Χάριτας. ΣΤ. Οἴμ', ὡς ἥδομαι,
Ὅτι σεσίβαλκας διαγέγραπταί μοι δίκη.
ΣΩ. Ἄγε δὴ ταχέως τὴν ξυνάρπασον. ΣΤ. Τὰ τί.
ΣΩ. Ὅπως ἀποστρέψας ἂν ἀγλισιδικῶν δίκην,
Μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παράσχῃς μαρτύρων.
ΣΤ. Φαυλόταλα γ' ῥᾴς'. ΣΩ. Εἰπὲ δή. ΣΤ. Καὶ δὴ λέγω,
Εἰ πεύσεται ἔτι μιᾶς ἐνεστώσης δίκης,
Πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ', ἀπαγξαίμην τρέχων.
ΣΩ. Οὐδὲν λέγεις. ΣΤ. Νὴ τὼς θεὼς ἔγωγ', ἐπεὶ
Οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεῶτος εἰσάξει δίκην.
ΣΩ. Ὑθλεῖς· ἄπειρ', οὐκ ἂν διδαξαίμην σ' ἔτι.
ΣΤ. Ὁτιὴ τί; ναὶ πρὸς τῶν θεῶν, ὦ Σώκρατες.
ΣΩ. Ἀλλ' ἁθὺς ἐπιλήθει σύ γ', ἅτ' ἂν οὐ μάθῃς·
Ἐπεὶ, τί δή γε πρῶτον ἐδιδάσκου, λέγε.
ΣΤ. Φέρ' ἴδω, τί μὴτοι πρῶτον ἦν. τί πρῶτον ἦν;
Τίς ἦν ἐν ᾗ ματτόμεθα μὴτοι πάλφιτα;
Οἴμοι τίς ἦν; ΣΩ. Οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ,
Ἐπιλησμόταλον καὶ σκαιόταλον γερόντιον;
ΣΤ. Οἴμοι· τί ἦν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι;
Ἀπὸ γὰ ὀλοῦμαι, μὴ μαθὼν γλωττοσροφεῖν.
Ἀλλ' ὦ Νεφέλαι, χρηστόν τι συμβουλεύσατε.
ΧΟ. Ἡμεῖς μὴν, ὦ σρισβῦτα, συμβουλεύομεν,
Εἴ σοί τις υἱὸς ἔστιν ἐκλεθραμμένος,
Πέμπειν ἐκεῖνον ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν.
ΣΤ. Ἀλλ' ἔστ' ἐμοί γ' υἱὸς καλός τε κἀγαθός·
Ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰ μανθάνειν. τί ἐγὼ πάθω;
ΧΟ. Σὺ δ' ἐπιτρέπεις; ΣΤ. Εὐσωματεῖ γὰ κἠσριγᾷ,
Κᾆτ' ἐκ γυναικῶν ἁπαλέων τὴν Κοισύρας.

Ατὰρ μέτειμί γ' αὐτόν. ἢν δὲ μὴ θέλῃ,
Οὐκ ἔνδ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ 'κ τῆς οἰκίας.
Αλλ' ἐπανάμενόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ί.

ΧΟΡΟΣ.

ΑΡΑ γ' ἀμθάνει κλεῖσα
Δι' ἡμᾶς ἀγαθ' αὐτίχ'
Εξων μόνας θεῶν.
Ως ἕτοιμος ὅδ' ἐστὶν
Πάντα δρᾶν ὅσ' ἂν κελάῃς.
Σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπλημμύν,
Καὶ φανερῶς ἐπηρμύν
Γνὺς ἀπολέψεις, ὅ,τι σκεῖσον δύνασαι,
Ταχέως. φιλεῖ γὼ πῶς τὰ τοι-
αῦθ' ἑτέρως τρέπεσθαι.

Τρίμετροι Ιαμβικοί.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ΟΥτοι μὰ τὴν Ὁμίχλην ἔτ' ἐνλαυθοῖ μωμεῖς.
Αλλ' ἔνδι' ἐλθὼν τὰς Μεγακλέους κίονας.
Φ. Ω δαιμόνιε· τί χρῆμα πάσχεις, ὦ πάτερ;
Οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν Δία τὸν Ολύμπιον.
ΣΤ. Ιδού γ', ἰδού, Δί' Ολύμπιον. τῆς μωρίας·
Τὸν Δία νομίζειν ὄνλα τηλικουτονί.
Φ. Τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτεόν. ΣΤ. Ενθυμούμενος,

Ὅτι παιδάριον εἶ, καὶ φρονεῖς ἀρχαϊκά.
Ὅμως γε μὴν πεύσεσθ', ἵν' εἰδῇς πλείονα,
Καί σοι φράσω πρᾶγμ', ὃ σὺ μαθὼν, ἀνὴρ ἔσει.
Ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξῃς μηδένα.
Φ. Ἰδοὺ τί ἐστιν; ΣΤ. Ὠμοσας νῦν νὴ Δία;
Φ. Ἐγωγ'. ΣΤ. Ὁρᾷς ἂν ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;
Οὐκ ἔστιν, ὦ Φειδιππίδη, Ζεύς. Φ. Ἀλλὰ τίς;
ΣΤ. Δῖνος βασιλεύει τὸν Δί' ἐξεληλακώς.
Φ. Αἰβοῖ· τί λῆρεῖς; ΣΤ. Ἴσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον.
Φ. Τίς φησι ταῦτα; ΣΤ. Σωκράτης ὁ Μήλιος,
Καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἴχνη.
Φ. Σὺ δ' εἰς τοσοῦτο πρὸς μανιῶν ἐλήλυθας,
Ὡς τ' ἀνδράσιν πείθει χολῶσιν; ΣΤ. Εὐσόμει,
Καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιούς,
Καὶ νῦν ἔχοντας· ὧν, ὑπὸ τῆς φειδωλίας,
Ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ', οὐδ' ἠλείψατο,
Οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λυσόμενος. σὺ δὲ
Ὥσπερ τεθνεῶτος καλαλύει μου τὸν βίον.
Ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε.
Φ. Τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν.
ΣΤ. Ἀληθες, ὅσπερ ἐς ἐν ἀνθρώποις σοφά·
Γνώσει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς.
Ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυθοῖ χρόνον.
Φ. Οἴμοι· τί δράσω παραφρονοῦντος τοῦ παιδός;
Πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω;
Ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω;
ΣΤ. Φέρ' ἴδω, σὺ τοῦτον τίνα νομίζεις; εἰπέ μοι.
Φ. Ἀλεκτρυόνα. ΣΤ. Καλῶς γε. ταυτηνὶ δὲ τί;
Φ. Ἀλεκτρυόν'. ΣΤ. Ἀμφω ταυτό; καλαγέλασος εἶ.
Μὴ νῦν τοιοῦτον· ἀλλὰ τήνδε μοι καλεῖν.

Αλεκτρύαιναν· τυτονὶ δ' ἀλέκτορα.
Φ. Αλεκτρύαιναν; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ
Εἴσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τὺς γηγωνεῖς;
ΣΤ. Χ' ἕτερά γε πόλλ'· ἀλλ' ὅτι μάθοιμ' ἐκάστοτε,
Επελανθανόμην ἂν ἅθὺς ὑπὸ πλήθους ἐτῶν.
Φ. Διὰ ταῦτα δὴ κ' ἀοιμάτιον ἀπώλεσας;
ΣΤ. Αλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα.
Φ. Τὰς δ' ἐμβάδας ποῖ τέτροπας, ὦ νόητε σύ;
ΣΤ. Ὥσπερ Περικλέης εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα.
Αλλ' ἴθι βάδιζ', ἴωμεν· εἶτα τῷ πατρὶ
Πειθόμενος ἐξάμαρτε, κἀγώ τοι ποτὲ
Οἶδ' ἐξέτει σοι τραυλίσαντι πειθόμενος,
Ον πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον Ηλιαστικὸν,
Τύτυ πριάμην σοι Διασίοις ἀμαξίδα.
Φ. Ἦ μὴν σὺ τύτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει.
ΣΤ. Εὖγ' ὅτι ἐπείσθης. Δεῦρο, δεῦρ', ὦ Σωκράτες,
Ἐξελθ'· ἄγω γὰ σοι τὸν μὸν τυτονὶ,
Ακοντ' ἀναπείσας. ΣΩ. Νηπύτιος γὰ ἐς' ἔτι,
Καὶ πρεμαθρῶν ὑ τρίβων πω ἐνθάδε.
Φ. Αὐτὸς σὺ τρίβων εἶης ἄν, εἰ κρέμαιό γε.
ΣΤ. Οὐκ ἐς κόρακας; καλαρᾷ σὺ τῷ διδασκάλῳ.
ΣΩ. Ιδὺ, κρέμαιό γ', ὡς ἠλίθιον ἐφθέγξαλο,
Καὶ τοῖσι χείλεσιν διερρυηκόσιν.
Πῶς ἂν μάθοι πόθ' ὗτος ἀπόφαξιν δίκης,
Η κλῆσιν, ἢ χαύνωσιν ἀναπεισηρίαν;
Καί τοι ταλάντὺ τῦτ' ἔμαθεν Υπέρβολος.
ΣΤ. Αμέλει, δίδασκε· θυμόσοφός ἐσι φύσει.
Εὐθύς γέ τοι παιδάριον ὢν τυννυτονι,
Επλατίεν ἔνδον οἰκίας, ναῦς τ' ἔγλυφεν,
Αμαξίδας δὲ σκυτίνας εἰργάζελο.

Κἀκ τῆς σιδίων βαλράχυς ἐπαίεν· πως δοκεῖς;
Ὅπως δ' ἐκείνῳ τὼ λόγω μαθήσεται,
Τὸν κρείττον' ὅστις ἐστὶ κἠττον' τὸν ἥττονα.
Ἐὰν δὲ μὴ, τὸν γοῦν ἄδικον φάσκειν τέχνῃ.
ΣΩ. Αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγοιν.
ΣΤ. Ἐγὼ δ' ἀπέσομαι. τοῦτο δ' ὢν μέμνησ', ὅπως
Πρὸς πάντα τἀδικ' ἀντιλέγειν δυνήσεται.

Ἀναπαιστικοὶ Δίμετροι.

ΔΙΚΑΙΟΣ, ΑΔΙΚΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Χ Ωρει δὴ δεῖξον σαυτὸν
Τοῖσι θεαταῖς, καίπερ θρασὺς ὤν.
ΑΔ. Ιθ' ὅποι χρῄζεις· πολὺ γὰρ μᾶλλον
Σ' ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.
ΔΙ. Ἀπολεῖς σύ; τίς ὤν; ΑΔ. Λόγος. ΔΙ. Ἥττων γ' ὤν.
ΑΔ. Ἀπὸ σὲ νικῶ, τὸν ἐμοῦ κρείττω
Φάσκοντ' εἶναι. ΔΙ. Τί σοφὸν ποιῶν;
ΑΔ. Γνώμας καινὰς μὴ ἐφαρίσκων.
ΔΙ. Ταῦτα γὰρ ἀνθεῖ διὰ τυφλοὺς
Τοὺς ἀνοήτους. ΑΔ. Οὐκ, ἀλλὰ σοφούς.
ΔΙ. Ἀπολῶ σε κακῶς. ΑΔ. Εἰπέ, τί ποιῶν.
ΔΙ. Τὰ δίκαια λέγων. ΑΔ. Ἀλλ' ἀναιρέψω
Ταῦτ' ἀντιλέγων. οὐδὲ γὰρ εἶναι
Πάνυ φημὶ δίκην. ΔΙ. Οὐκ εἶναι φῄς;
ΑΔ. Φέρε γάρ, ποῦ 'στι. ΔΙ. Παρὰ τοῖσι θεοῖς.
ΑΔ. Πῶς δῆτα δίκης οὔσης, ὁ Ζεὺς
Οὐκ ἀπόλωλεν, τὸν πατέρ' αὐτῷ
Δήσας; ΔΙ. Αἰβοῖ· τυφὶ γὰ δὴ

Χωρεῖ τὸ κακόν. δότε μοι λεκάνην.
ΑΔ. Τυφογέρων εἶ, κἀνάρμοσος.
ΔΙ. Καλαπύγων εἶ, κἀναίσχυντος.
ΑΔ. Ῥᾴδιά μ' εἴρηκας. ΔΙ. Καὶ βωμολόχος.
ΑΔ. Κρίνεσι σεφανοῖς. ΔΙ. Καὶ σαλφαλοίας.
ΑΔ. Χρυσῷ σάτλων μ' ὐ γινώσκεις.
ΔΙ. Οὐ δῆτα σεσῦ γ'· ἀλλὰ μολίβδῳ.
ΑΔ. Νῦν δέ γε κόσμος τῦτ' ἐσὶν ἐμοί.
ΔΙ. Θρασὺς εἶ πολλῦ. ΑΔ. Σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.
ΔΙ. Διὰ σὲ δὲ φοιτᾷν
Οὐδεὶς ἐθέλει τῆς μειρακίων.
Γνωσθήσει σότ' Αθηναίοισιν,
Οἷα διδάσκεις τὺς ἀνοήτυς.
ΑΔ. Αὐχμεῖς αἰσχρῶς. ΔΙ. Σὺ δέ γ' ὦ σράτλεις,
Καίτοι σεσέρον γ' ἐπλώχδες.
Τήλεφος εἶναι Μυσὸς φάσκων,
Εκ σηριδίυ
Γνώμας· τρώγων Πανδελείυς.
ΑΔ. Οἴμοι σοφίας, ἧς ἐμνήσθης.
ΔΙ. Οἴμοι μανίας τῆς σῆς, σόλεώς θ',
Ἥτις σε τρέφει,
Λυμαγνόμυον τοῖς μειρακίοις.
ΑΔ. Οὐχὶ διδάξεις τῦτον Κρόνος ὤν;
ΔΙ. Εἴπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρὴ,
Καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκῆσαι.
ΑΔ. Δεῦρ' ἴθι, τῦτον ἔα μαίνεσθαι.
ΔΙ. Κλαύσει· τὴν χεῖρ' ἐπιβάλλεις;
ΧΟ. Παύσασθε μάχης, κ) λοιδορίας.
Αλλ' ἐπίδειξαι σύ τε, τὺς σεσέρυς
Ἅτ' ἐδίδασκες· σύ τε τὴν καμπὴν.

Παίδδσιν· ὅπως ἂν ἀκύσας σφῶϊν
Αντιλεγόνλοιν, κρίνας φοιλᾷ.
ΔΙ. Δρᾶν ταῦτ' ἐθέλω. ΑΔ. Κἄγωγ' ἐθέλω.
ΧΟ. Φέρε τίς λέξει πρότερος ὑμῶν.
ΑΔ. Τούτῳ δώσω·
Κἄτ' ἐκ τούτων, ὧν ἂν λέξῃ,
Ῥημαλίοισι καινοῖς αὐτὸν
Καὶ διανοίαις κατατοξάσω.
Τὸ τελαταῖον δ', ἢν ἀναγρύζῃ,
Τὸ πρόσωπον ἅπαν ἢ τὼφθαλμὼ
Κεντούμενος, ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν,
Ὑπὸ τῆς γνώμης ἀπολεῖται.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιβ'.

ΧΟΡΟΣ.

ΝΥΝ δείξετον τὼ σιδύνω
Τοῖς περιδεξίοισιν
Λόγοισι, ἢ φρονίσι, ἢ
Γνωμοτύποις μερίμναις,
Ὁπότερός γ' αὐτοῖν λέσων
Αμείνων φανήσε).
Νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος
Ανεῖται σοφίας,
Ἧς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις
Εσιν ἀγὼν μέγιστος.
Αλλ' ὦ πολλοῖς τὰς πρεσβυτέρας ἤθεσι χρηστοῖς κε-
φανώσας,
Ῥίζον φωνὴν, ἤ τινι χαίρεις, ἢ τὴν σαυτῆς φύσιν εἰπέ.

Αναπαγσιχοὶ Αριϛοφάνειοι.

ΔΙΚΑΙΟΣ, ΑΔΙΚΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΛΕξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν ὡς διέκειτο,
Ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἤνθουν, κ᾽ σωφροσύνη νενόμιτο.
Πρῶτον μὲν ἔδει φωνὴν παιδὸς γρύζαντος μηδὲν ἀκοῦσαι·
Εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς ἀτάκτως εἰς κιθαριστοῦ
Τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, κ᾽ εἰ κριμνώδη καλανίφοι.
Εἴτ᾽ αὖ φρονεῖν ἆσμ᾽ ἐδίδασκε, τὼ μηρὼ μὴ ξυνέχοντας,
Ἢ Παλλάδα Περσέπολιν δεινάν· ἢ τηλέπορόν τι βόαμα·
Ἐνειναμμένους τὴν ἁρμονίαν, ἣν οἱ παλαιοὶ παρέδωκαν.
Εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ᾽, ἢ κάμψειέν τινα καμπὴν,
Οἵας οἱ νῦν τὰς καλὰ Φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους·
Ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς, ὡς τὰς μούσας ἀφανίζων.
Ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας, τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι
Τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν ἀπηνές·
Εἶτ᾽ αὖ πάλιν αὖθις ἀνισαμμένους συμψῆσαι, κ᾽ προνοῆσαι
Εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖς τῆς ἕδρης μὴ καλαλείπειν γε.
Ἠλείφετο δ᾽ ἂν τὰμφαλοῦ ὑδεὶς παῖς ὑπένερθεν τότ᾽ ἄν, ὥστε
Τοῖς ἀδοίοισι δρόσος κ᾽ χνοῦς, ὥσπερ μήλοισιν, ἐπῆνθει.
Οὐδ᾽ ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν, πρὸς τὸν ἐραστὴν

Αὐτὸς ἑαυτὸν περαστολίζων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν.
Οὐδ' ἂν ἐλέσθαι δίπτυχ' ἐξὴν κεφάλαιον τῆς ῥαφανίδος,
Οὐδ' ἂν ἄνηθον ἢ πρεσβυτέρων ἁρπάζειν, ὐδὲ σέλινον,
Οὐδ' ὀψοφαγεῖν, ὐδὲ κιχλίζειν, ὐδ' ἴσχειν τὼ πόδ' ἑναλλάξ.

ΑΔ. Ἀρχαῖά γε ᾗ Διϊπολιώδη, ᾗ τετλίγων ἀνάμεσα,
Καὶ Κηκείδη καὶ Βυφονίων. ΔΙ. Ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἐστὶν ἐκεῖνα,
Ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχους ἡ μὴ παίδευσις ἔθρεψεν.
Σὺ δὲ τὺς νῦν ἄθυς ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐκλελυλίχθαι·
Ὥστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δέον αὐτύς,
Τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς περέχων, ἀμελῇ τῆς Τριτογηνείας.
Πρὸς ταῦτ', ὦ μειράκιον, θαῤῥῶν ἐμὲ τὸν κρείττω λόγον αἱροῦ·
Καπτισήσει μισεῖν ἀγορὰν, ᾗ βαλανείων ἀπέχεσθαι,
Καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, κἂν σκώπτῃ τίς σε φλέγεσθαι·
Καὶ ἢν θακῶν τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίσασθαι περσιῶσι,
Καὶ μὴ περὶ τὺς σαυτοῦ γονέας κακοεργεῖν, ἄλλο τε μηδὲν
Αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῆς ᾠδῆς μέλλεις τἄγαλμ' ἀναπλήσειν·
Μήδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσιέναι, ἵνα μὴ περὺς ταῦτα κεχηνὼς,
Μήλῳ βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου, τῆς ἀκλείας ἀποθραυσθῇς.
Μήδ' ἀντιφθεῖν τῷ πατρὶ μηδὲν, μήδ' Ἰαπετὸν καλέσαντα,
Μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, ἐξ ἧς ἐτιτθοτροφήθης.

ΑΔ. Εἰ ταῦθ', ὦ μειράκιον, πείσῃ τούτῳ, νὴ τὸν Διόνυσον,

Τοῖς Ἱπποκράτυς ἱέσιν ἔἴξεις, καὶ σε καλῦσι βλιτομάμαν.

ΔΙ. Αλλ' ἦν λιπαρός γε καὶ ἁανθὴς ἐν γυμνασίοις διαλρίψεις,

Οὐ σωμύλλων καλὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεχράπελ', οἷάπερ οἱ νῦν·

Οὐδ' ἐλκόμμος περὶ πραγματίυ γλιχραντιλογιξεπιτρίπτυ·

Αλλ' εἰς Ακαδημίαν κατιὼν, ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρίξεις,

Στεφανωσάμμος καλάμῳ λαμπῷ μετὰ σώφρονος ἡλικιώτυ,

Μίλακος ὄζων, καὶ ἀπραγμοσύνης, καὶ λάκης φυλλοβολύσης, [θυρίζη.

Ηρος ἐν ὥρᾳ χαίρων, ὁπότ' ἂν πλάτανος πλελίᾳ ψιθυρίζη.

Ην ταῦτα ποιῇς, ἃ γὼ φράζω,

Καὶ πρὸς τύτοις προσέχοις τὸν νῦν,

Ἕξεις αἰεὶ στῆθος λιπαρὸν,

Χροιὰν λαμπρὰν, ὤμυς μεγάλυς,

Γλῶτταν βαιὰν, φυγὴν μεγάλην,

Πόδην μικράν. ἢν δ', ἅπερ οἱ νῦν,

Επιτηδᾷῃς, πρῶτα μὲν ἕξεις

Χροιὰν ὠχρὰν, ὤμυς μικρὺς,

Στῆθος λεπτὸν, γλῶτταν μεγάλην,

Πυγὴν μικράν, κοιλίην μεγάλην,

Ψήφισμα μακρόν· καί σ' ἀναπείσει

Τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν καλὸν ἡγεῖσθαι,

Τὸ καλὸν δ' αἰσχρόν· ἡ πρὸς τύτοις

Τῆς Ανδιμαίχυ

Καλαπυγοσύνης ἀναπλήσει.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιβ'.

ΧΟ. Ω Καλλίπυργον σοφίαν
Κλεινοτάτην τ' ἐπασκῶν,
Ὡς ἡδύ σε τοῖσι λόγοις
Σῶφρον ἔπεσιν ἄνθος.
Εὐδαίμονες δ' ἄρ' ἦσαν οἱ
Τότε ζῶντες, ἡνίκ' ἦς
Τῶν πρώτερων. πρὸς ὧν τάδ', ὦ κομψο-
πρεπῆ μῦσαν ἔχων,
Δεῖ σε λέγειν τι καινὸν, ὡς
Εὐδοκίμηκεν ἀνήρ.

Ιαμβικοὶ Τετράμετροι Καταληκτικοί.

Δεινῶν δέ σοι βουλμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτὸν,
Εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσῃς.
ΑΔ. Καὶ μὴν πάλ' ἔγωγ' ἐπινιγόμην τὰ σπλάγχνα, κἀ-
πεθύμουν
Ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμαισι συλλαβέσθαι.
Ἐγὼ γὰρ ἤτουν μὴ λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθην
Ἐν τοῖσι φρονίμοισιν, ὅτι πρώτιστος ἐπενόησα
Καὶ τοῖσι νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τἀναντί' ἀντιλέξαι·
Καὶ τοῦτο πολὺν ἢ μυρίων ἐς' ἄξιον σαλήρων,
Αἱρούμενον τὰς ἥττονας λόγους, ἔπειτα νικᾶν.
Σκέψαι δὲ τὴν παίδευσιν, ἢ πέποιθεν, ὡς ἐλέγξω·
Ὅς τίς σε θερμὸν φησὶ λοῦσθαι πρῶτον ὑπ' ἐσθίειν.
Καί τοι τίνα γνώμην ἔχων, ψέγεις τὰ θερμὰ λουτρά;
ΔΙ. Ὅτιὴ κάκιστόν ἐστι, καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.
ΑΔ. Ἐπίσχες· ἀθὺς γάρ σε μέσον ἔχω λαβὼν ἄφυκλον·
Καί μοι φράσον, πρὸς τῶν Διὸς παίδων τίν' ἄνδρ' ἄριστον

Ψυχὴν νομίζεις, εἰπέ, καὶ πλείους πόνους πονῆσαι;
ΔΙ. Ἐγὼ μὲν οὐδέν' Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω.
ΑΔ. Πῦ ψυχρὰ δῆτα πώποθ' εἶδες Ἡράκλεια λυπρά;
Καί τοι τίς ἀνδρειότερος ἦν; ΔΙ. Ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ἐκεῖνα,
Ἃ' ΦΦ νεανίσκων ἀεὶ δι' ἡμέρας λαλούντων,
Πλῆρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας.
ΑΔ. Εἶτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις· ἐγὼ δ' ἐπαινῶ.
Εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, Ὅμηρος οὐδέποθ' ἂν ἐποίει
Τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἄν· οὐδὲ τὰς σοφὰς ἄπαντας.
Ἀνειμι δῆτ' ἐντεῦθεν εἰς τὴν γλῶτταν, ἣν ὀδὶ μὲν
Οὗ φησι χρῆναι τὰς νέας ἀσκεῖν· ἐγὼ δέ φημι.
Καὶ σωφρονεῖν αὖ φησι χρῆναι. δύο κακὼ μεγίστω.
Ἐπεὶ σύ, διὰ τὸ σωφρονεῖν, τῷ πώποτ' εἶδες ἥδη
Ἀγαθόν τι γιγόμενον, φράσον, καί μ' ἐξέλεγξον εἰπών.
ΔΙ. Πολλοῖς. ὁ γὰρ Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν.
ΑΔ. Μάχαιραν; ἀσεῖον γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.
Ὑπέρβολος δ' οὐκ ἐκ λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ
Εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ μάχαιραν.
ΔΙ. Καὶ τὴν Θέτιν δ' ἔσημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεύς.
ΑΔ. Κἄτ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν, ᾧ χεῖ. οὐ γὰρ ἦν ὑβρισής,
Οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς τρώμασι τὴν νύκτα παννυχίζειν.
Γυνὴ δὲ σιναμωρυμένη χαίρει. σὺ δ' εἰ Κρόνιππος.
Σκέψαι γὰρ, ὦ μειράκιον, ἐν τῷ σωφρονεῖν ἄπαντα
Ἃ ἔνεσιν· ἡδονῶν δ' ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι,
Παίδων, γυναικῶν, κοτυλίσκων, ὄψων, πότων, κιχλισμῶν.
Καί τοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν στερηθῇς;

Εἶεν. πάρειμ' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας.

Ἥμαρτες. ἠράσθης. ἐμοίχευσας. τί; καλεληφθης;
Ἀπόλωλας· ἀδύνατος γὰρ εἶ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁμιλῶν,
Χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.
Μοιχὸς γὰρ ἦν τύχης ἀλλὰς, τάδ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν.
Ὡς οὐδὲν ἠδίκηκας· εἶτ' εἰς τὸν Δί' ἐπαντεύξεσθαι.
Κἀκεῖνος ὡς ἥττων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν.
Καί τοι σὺ θνητὸς ὤν, θεῦ πῶς μεῖζον ἂν δύναιο;

ΔΙ. Τί δ' ἦν ῥαφανιδωθῇ σιθόμυός σοι, τέφρα τε τιλθῇ;

Ἔξει τίνα γνώμην λέξειν, τὸ μὴ ἁρύπρωκτος εἶναι;

ΑΔ. Ἦν δ' ἁρύπρωκτος ᾖ, τί σεισε) κακόν;

ΔΙ. Τί μὴν ἂν ἔτι μεῖζον πάθοι τούτου πολέ;

ΑΔ. Τί δῆτ' ἐρεῖς, ἢν τοῦτο νικηθῇς ἐμοῦ;

ΔΙ. Σιγήσομαι. τί δ' ἄλλο; ΑΔ. Φέρε δή μοι φράσον·
Συνηγορῦσιν ἐκ τίνων;

ΔΙ. Ἐξ ἁρυπρώκτων. ΑΔ. Πείθομαι.
Τί δαὶ τραγῳδοῦσ' ἐκ τίνων;

ΔΙ. Ἐξ ἁρυπρώκτων. ΑΔ. Εὖ λέγεις.
Καὶ δημαγωγοῦσ' ἐκ τίνων;

ΔΙ. Ἐξ ἁρυπρώκτων. ΑΔ. Ἆρα δῆτ' ἔγνωκας ὡς οὐδὲν λέγεις;
Καὶ πρὸς θεατὴν ὁπότεροι πλείους, σκόπει.

ΔΙ. Καὶ δὴ σκοπῶ. ΑΔ. Τί δῆτ' ὁρᾷς;

ΔΙ. Πολὺ πλείονας, νὴ τοὺς θεούς,
Τοὺς ἁρυπρώκτους.
Καὶ τυτθὶ γὰρ οἶδ' ἐγὼ, κἀκεινονὶ,

Καὶ τὸν καμήτην τυτρινί.
ΑΔ. Τί δῆτ' ἐρεῖς;
ΔΙ. Ἡττώμεθ'. ὦ κινούμενοι,
Πρὸς τῶν θεῶν, δέξασθέ μου
Θοιμάτιον, ὡς
Ἐξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΤΙ δῆτα; πότερον τοῦτον ἐπάγεσθαι λαβὼν
Βούλει τὸν υἱόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν.
ΣΤ. Δίδασκε, καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησ', ὅπως
Εὖ μοι τομώσεις αὐτόν· ἐπὶ μὲν θάτερα,
Οἵαν δικιδίοις· τὴν δ' ἑτέραν αὖτε γνάθον
Στόμωσον, οἵαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.
ΣΩ. Ἀμέλει, κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.
ΦΕ. Ὡχρὸν μὲν ἴσως οἶμαί γε, καὶ κακοδαίμονα.
Χ. Χώρει νυν. εἴσομαι δὲ
Σοὶ ταῦτα μελαμελήσειν.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ις'.

Τροχαϊκοὶ Τετράμετροι.

ΤΟΥΣ κριτὰς ἃ κερδανοῦσιν, ἤν τι τόνδε τὸν χορὸν
Ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ὑμῖν φράσαι.
Πρῶτα μὲν γὰρ, ἣν νεῶν βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τὰς ἀγρούς,
Ὑσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
Εἶτα τὸν καρπὸν τεκόντας ἀμπέλου φυλάξομεν,

Ὥς τε μήτ' αὐχμὸν πιέζειν, μήτ' ἄγαν γ' ἐπομβρίαν.
Ἦν δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς, θνητὸς ὤν, ὕσας θεὰς,
Προσεχέτο τὸν νοῦν πρὸς ἡμᾶς οἷα πείσεται κακὰ,
Λαμβάνων ὕτ' οἶνον, ὕτ' ἄλλ' ὑδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
Ἡνίκ' ἂν γὰ αἴτ' ἐλαίας βλαστάνωσ', αἴτ' ἄμπελοι
Ἀποκεκόψονται, τοιαύτας σφενδόνας παήσομεν.
Ἦν δὲ πλινθεύοις ἴδωμεν, ὕσομεν· καὶ τοῦ τέγους
Τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζας ἐπογγύλας συντρίψομεν.
Κἂν γαμῇ πού τις αὐτὸς, ἢ τῶν συγγενῶν, ἢ τῶν φίλων,
Ὕσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν· ὡς ἴσως βουλήσεται
Κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὢν μᾶλλον, ἢ χρῆναι κακῶς.

Τρίμετροι Ιαμβικοί.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΠΕμπτη, τετρὰς, τρίτη, μετὰ ταύτην δὲ τέρα·
Εἶδ', (ἣν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
Δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι)
Εὐθὺς μετὰ ταύτην ἔωθ' ἕνη τε καὶ νέα.
Πᾶς γὰ τις ὄμνυσ', οἷς ὀφείλων τυγχάνω,
Θείς μοι πρυτανεῖ', ἀπολεῖν με φησὶ κἀξολεῖν,
Εἰ μὴ μέτρια τε καὶ δίκαι' αἰτοίμην·
Ὦ δαιμόνιε, τὸ μὴ τι νυνὶ μὴ λάβῃς,
Τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφες. Οὐ φασιν ποτε
Οὕτως ἀπολήψεσθ', ἀλλὰ λοιδορήσεσί με,
Ὡς ἀφικὸς εἰμι, καὶ δικάσεσθαί φασί μοι.

Νῦν ὧν δικαζέσθων· ὀλίγον γὰ μοι μέλει,
Εἴπερ μεμάθηκεν εὖ λέγειν Φειδιππίδης.
Τάχα δ' ἔσομαι, κόψας τὸ φροντιστήριον.
Παῖ, ἠμί, παῖ, παῖ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΣΤρεψιάδην ἀπαίζομαι.
ΣΤ. Κἄγωγέ σ'· ἀλλὰ τυλονὶ πρῶτον λαβέ·
Χρὴ γὰ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.
Καί μοι τὸν υἱὸν εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον
Ἐκεῖνον, ἔφ', ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.
ΣΩ. Μεμάθηκεν. ΣΤ. Εὖ γ', ὦ θαμβασίλεια ἀπαγόλη.
ΣΩ. Ὡς ἀποφύγοις ἄν, ἤν τιν' ἄν βούλῃ, δίκην.
ΣΤ. Κ' εἰ μάρτυρες παρῆσαν, ὅτ' ἐδανειζόμην;
ΣΩ. Πολλῷ γε μᾶλλον, κἂν παρῶσι χίλιοι.
ΣΤ. Βοάσομ' ἄρα τὰν ὑπέρτονον
Βοάν. Ἰὼ, κλαίετ' ὦ ξυνοσάται,
Αὐτοί τε κὴ τἀρχεῖα, κὴ τόκοι τόκων·
Οὐδὲν γὰ ἄν με φλαῦρον ἐργάσηθ' ἔτι,
Οἷος ἐμοὶ τρέφει)
Τοῖςδ' ἐνὶ δώμασι παῖς,
Αμφήκει γλώττῃ
Λάμπων, πρόβολος ἐμὸς,
Σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς ἀνιαρὸς,
Λυσανίας παλῳώων μεγάλων κακῶν·
Ὃν κάλεσον τρέχων
Ενδοθεν ὡς ἐμέ.
Ω τέκνον, ὦ παῖ, παῖ,
Ἔξελθ' οἴκων·

Αἰὲ σὺ παλρός.
ΣΩ. Ὃδ' ἐκεῖνος ἀνήρ.
ΣΤ. Ω φίλος, ὦ φίλος.
ΣΩ. Απιθι σὺ λαβών.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ΙΩ, ἰὼ, τέκνον.
Ιῦ, ἰῦ.
Ὡς ἥδομαί σε πρῶτα τὴν χροίαν ἰδών.
Νῦν μὰ γ' ἰδεῖν εἴ πρῶτον ἐξαρνήσεται,
Καὶ ἀντιλογικὸς, κἠ τοῦτο τὐπιχώριον
Ατεχνῶς ἐπαυθεῖ, τὸ, τί λέγεις σύ; κἠ δοκεῖν
Αδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι, κἠ κακουργοῦντ' οἰδ' ὅτι·
Επὶ τῷ πρόσωπα τ' ἐστὶν Αττικὸν βλέπος.
Νῦν ἴσν ὅπως σώσῃς μ', ἐπεὶ κἀπώλεσας.
ΦΕ. Φοβεῖ δὲ δὴ τί; ΣΤ. Τὴν ἔνην τε κἠ νέαν.
ΦΕ. Ἔνη γὰ ἐστί κἠ νέα τίς ἡμέρα;
ΣΤ. Εἰς ἦν γε δήσειν τὰ πρυτανεῖα φασί μοι.
ΦΕ. Απολοῦντ' ἄρ' αὖθ' οἱ θέσμες· ὐ γὰ ἔωθ' ὅπως
Μί' ἡμέρα γνώσετ' ἂν ἡμέραν δύο.
ΣΤ. Οὐκ ἂν γένοιτο; ΦΕ. Πῶς γὰρ, εἰ μή περ γ' ἅμα
Αὐτὴ γνώσοιτο γραῦς τε κἠ νέα γυνή;
ΣΤ. Καὶ μὴν νενόμικά γ'. ΦΕ. Οὐ γὰ, οἶμαι, τὸν νόμον
Ισασιν ὀρθῶς, ὅ,τι νοεῖ; ΣΤ. Νοεῖ δὲ τί;
ΦΕ. Ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.
ΣΤ. Τοῖ μὰ ὐδέν πω πρὸς ἔνην τε κἠ νέαν.

ΦΕ. Ἐκεῖνος ἦν τὴν κλῆσιν εἰς δύ' ἡμέρας
Εθηκεν, εἴς τε τὴν ἔνην τε κ᾽ νέαν,
Ἵν' αἱ θέσεις γίγνοιντο τῇ νυμηνίᾳ.
ΣΤ. Ἵνα δὴ τί τὴν ἔνην προσέθηκεν; ΦΕ. Ἵν', ὦ μέλε,
Παρόντες οἱ φοιτῶντες ἡμέρᾳ μιᾷ
Πρότερον, ἀπαλλάττοιντ' ἐκόντες· εἰ δὲ μή,
Ἕωθεν ὑπανιῶντο τῇ νυμηνίᾳ.
ΣΤ. Πῶς δ' οὐ δέχονται δῆτα τῇ νυμηνίᾳ
Ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἔνη τε κ᾽ νέᾳ;
ΦΕ. Ὅπερ οἱ προτέρᾳ γ' δοκοῦσί μοι παθεῖν,
Ἵν' ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὠφελοίατο,
Διὰ τοῦτο πρυτέρθασαν ἡμέρᾳ μιᾷ.
ΣΤ. Εὖγ', ὦ κακοδαίμονες, τί κάθηδ' ἀβέλτεροι,
Ἡμέτερα κέρδη σοφῶν, ὄντες λίθοι,
Ἀριθμὸς, σκεδαί', ἄλλως ἀμφορῆς γενάσμῳοι;
Ὡς εἰς ἐμαυτὸν, κ᾽ τὸν υἱὸν τελοῦ,
Ἐπ' ἀτυχίαισιν ἀσέον μυξκώμιον.
Μάκαρ, ὦ Στρεψίαδες,
Αὐτός τ' ἔφυς ὡς σοφὸς,
Κ' οἷον τὸν υἱὸν ἐκτρέφεις;
Φήσουσί δή μ' οἱ φίλοι,
Κ' οἱ δημόται ζηλοῦντες,
Ἡνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας.
Αλλ' εἰσαγαγών σε βούλομαι
Πρῶτον ἑστιάσαι.

ΠΑΣΙΑΣ Ὁ ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΜΑΡΤΥΡ.

Ἰαμβικοὶ Τρίμετροι.

ΕΙΤ' ἄνδρα χρὴ αὐτῷ τι χρὴ φεύγειν;
Οὐδέποτέ γ'· ἀλλὰ κρεῖττον ἦν ἀθὺς τότε
Ἀπερυθριάσαι γε μᾶλλον, ἢ σχεῖν πράγματα,
Ὅτε χρὴ ἐμαυτῷ γ' ἕνεκα νυνὶ χρημάτων
Ἕλκω σε κλητόσοντα, κἀγὼ γνήσομαι
Ἐχθρὸς ἔτι σοὶ τούτοισιν ἀνδρὶ δημότῃ.
Ἀτὰρ οὐδέποτέ γε τὴν παλαίδα καταισχυνῶ
Ζῶν, ἀλλὰ καλῶμαι Στρεψιάδην. ΣΤ. Τίς οὗτοσί;
ΠΑ. Ἐς τὴν ἔνην τε κἀ νέαν. ΣΤ. Μαίνομαι,
Ὅτι ἐς δὺ' εἶπεν ἡμέρας. τῷ χρήματος;
ΠΑ. Τῶν δώδεκα μνῶν, ἃς ἔλαβες, ὠνούμενος
Τὸν ψαρὸν ἵππον. ΣΤ. Ἵππον; οὐκ ἀκούετε;
Οὐ πάντες ὑμεῖς ἴστε με μισοῦντ' ἱππικήν;
ΠΑ. Καὶ νὴ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυς τοὺς θεούς
Τὸ χρέος. ΣΤ. Μὰ Δί' οὐ γὼ ὤμοσ' τότ' ἐξαπίσαλο
Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκαλάβλητον λόγον.
ΠΑ. Νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρνος εἶναι διανοεῖ;
ΣΤ. Τί γὰρ ἀλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος;
ΠΑ. Καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεούς,
Ἰν' ἂν κελεύσω 'γώ σε; ΣΤ. Τοὺς ποίους θεούς;
ΠΑ. Τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶ. ΣΤ. Νὴ Δία,
Κἂν φεσκαλαθείην γ', ὡς τ' ὀμόσαι, τριώβολον.
ΠΑ. Ἀπόλοιο τοίνυν, ἕνεκ' ἀναιδείας ἔτι.
ΣΤ. Ἁλοὺς διασμηχθεὶς ὅταν τ' ἂν οὗτοσί.

ΠΑ. Οἴμ', ὡς καλαγελᾷς. ΣΤ. Ἐξ χοὰς χωρήσεϊ).
ΠΑ. Οὔ τοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν, ἢ τὰς θεάς,
Ἐμοῦ καλαπροΐξει. ΣΤ. Θαυμασίως ἤδην θεοῖς
Καὶ Ζεὺς γελοῖος ὀμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.
ΠΑ. Ἢ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.
Αλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ', εἴτε μή,
Ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος. ΣΤ. Ἐχε νῦν ἥσυχος.
Ἐγὼ γὰ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαί σοι σαφῶς.
ΠΑ. Τί σοι δοκεῖ δράσειν; ΜΑ. Ἀποδώσειν σοι δοκει.
ΣΤ. Πῦ 'δ' οὗτος, ὁ ἀπαγξῶ με τ' ἀργύριον; λέγε,
Τυλὶ τί ἐστι; ΠΑ. Τοῦθ' ὅτ' ἐσί; κάρδοπος.
ΣΤ. Επειτ' ἀπαλεῖς τἀργύριον τοιοῦτος ὤν;
Οὐκ ἄν ἀποδοίην ὑδ' ὀβολὸν ἄν ὑδενὶ,
Ος τις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.
ΠΑ. Οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις; ΣΤ. Οὐχ, ὅσον γέ μ' εἰδέναι.
Οὔκουν ἀνύσας τι θᾶττον ἀπολιπαργιεῖς
Ἀπὸ τῆς θύρας; ΠΑ. Ἀπειμι· καίτοι γ' ἴωδ', ὅτι
Θήσω φρυάνεῖ, ἢ μηκέτι ζῴην ἐγώ.
ΣΤ. Προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα·
Καίτοι σε τοῦτό γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν,
Ὁτιὴ 'κάλεσας ἀληθικῶς τὴν κάρδοπον.

Ιαμβικοὶ Τρίμετροι.

ΑΜΥΝΙΑΣ Ὁ ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΜΑΡΤΥΡ.

Ιω μοί μοι.
ΣΤ. Εα,
Τίς οὑτοσί ποτ' ἔδ' ὁ θρηνῶν; ἢ τί πα

Τῶν Καρκίνε τις δαιμόνων ἐφθέγξαλο;
ΑΜ. Τί δ', ὅς τις εἰμὶ, τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι;
Ανὴρ κακοδαίμων. ΣΤ. Καλὰ σεαυτὸν νῦν τρέπε.
ΑΜ. Ω σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι θρασυάλυγες
Ἵππων ἐμῶν· ὦ Παλλὰς, ὡς μ' ἀπώλεσας.
ΣΤ. Τί δαί σε Πηλεύς σοὶ ἔργασαι κακόν;
ΑΜ. Μὴ σκῶπλέ μ', ὦ τᾶν, ἀλλά μοι τὰ χρήματα
Τὸν υἱὸν ἀποδῦναι κέλευσον, ἃ 'λαβεν,
Αλλως τε μὴτοι γ' ἀκῶς πεπραγότι.
ΣΤ. Τὰ ποῖα ταῦτα χρήματ'. ΑΜ. Α' δανεισαλο.
ΣΤ. Κακῶς ἄρ' ὅλως εἶχες, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
ΑΜ. Ἵππους γ' ἐλαύνων ἐξέπεσον, νὴ τὸν Δία.
ΣΤ. Τί δῆτα λῃρεῖς, ὥσπερ ἀπ' ὄνου καλαπεσών;
ΑΜ. Ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;
ΣΤ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως σύγ' αὐτὸς ὑγιαίνεις. ΑΜ. Τί δαί;
ΣΤ. Τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαί μοι δοκεῖς.
ΑΜ. Σὺ δὲ, νὴ τὸν Ἑρμῆν, πεπυσκεκλῆσθαί γέ μοι,
Εἰ μὴ ἀποδώσεις ταργύριον. ΣΤ. Κάτειπέ νυν,
Πότερα νομίζεις καγὼν αἰεὶ τὸν Δία
Υειν ὕδωρ ἑκάστοτ', ἢ τὸν Ἥλιον
Ελκειν κάτωθεν ταυλὸ τοῦθ' ὕδωρ πάλιν;
ΑΜ. Οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὁπότερον, οὐδέ μοι μέλει.
ΣΤ. Πῶς ἂν ἀπολαβεῖν ταργύριον δίκαιος εἶ,
Εἰ μηδὲν οἶσθα τῶν μελεώρων πραγμάτων;
ΑΜ. Αλλ' εἰ σπανίζεις ταργυρίου, μοὶ τὸν τόκον
Απόδος γε. ΣΤ. Τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;
ΑΜ. Τί δ' ἄλλο γ', ἢ καλὰ μῆνα, καθ' ἡμέραν,
Πλέον πλέον ταργύριον αἰεὶ γίνε),

Ὑποῤῥέοντος τῦ χρόνυ; ΣΤ. Καλῶς λέγεις.
Τί δῆτα, τὴν θάλατταν ἔωθ' ὁτι πλείονα
Νυνὶ νομίζεις, ἢ πρῴην; ΑΜ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἴσην.
Οὐ γὰ δίκαιον πλεῖον εἶναι. ΣΤ. Κᾆτα πῶς
Αὕτη μοι, ὦ κακόδαιμον, ὑδὲν γίνε)
Ἐπιῤῥέοντων τῶν πολαμῶν πλείων; σὺ δὲ
Ζηλεῖς ποιῆσαι τἀργύριον πλεῖον τὸ σόν;
Οὐκ ἀποδιώξεις σαυτὸν ἐκ τῆς οἰκίας;
Φέρε μοι τὸ κέντρον. ΜΑ. Ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
ΣΤ. Ὕπαγε, τί μέλλεις; ὑκ ἐλᾷς, ὦ Σαμφόρα;
ΑΜ. Ταῦτ' ὐχ ὕβρις δῆτ' ἐσίν; ΣΤ. Ἀξεις; ἐπιαλῶ
Κεντρῷ ὑπὸ τὸν πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον.
Φεύγεις; ἔμελλον ἄρα κινήσειν σ' ἐγὼ,
Αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι κ) ξυνωρίσιν.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιή.

ΧΟ. Οἷον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων.
Ὁ γὰ γέρων ὅδ' ἐρασὴς
Ἀποστερῆσαι βύλε)
Τὰ χρήματ', ἃ 'δανείσατο·
Κὐκ ἔωθ' ὅπως ὑ τήμερον λήψε)
Πρᾶγμ', ὃ τῦτον ποιήσει
Τὸν σοφιστὴν, ὧν πανυργεῖν
Ἠρξατ', ἐξαίφνης τι κακὸν λαβεῖν.
Οἶμαι γὰ αὐτίχ' ἁρήσειν ὅπερ
Πάλαι πότ' ἐζήτει,
Εἶναι τὸν ἰὸν δεινόν οἱ,
Γνώμας τ' ἐναντίας λέγειν
Τοῖσι δικαίοις,

Ὅσε νικᾷν ἀπαγλας,
Οἷσπερ ἂν ξυγγένῃ),
Κἂν λέγῃ σαμπόνηρα.
Ἴσως ἴσως βυλήσεῖ)
Κἄφωνον αὐτὸν εἶναι.

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ΙΟὺ, ἰύ.
Ὦ γείτονες, ὦ ξυγγενεῖς, ὦ δημόται,
Ἀμύνατέ γε μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ.
Οἴμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς, ὦ τῆς γνάθου.
Ὦ μιαρὲ, τύπτεις τὸν πατέρα; ΦΕ. Φήμ', ὦ πάτερ.
ΣΤ. Ὁρᾷθ' ὁμολογοῦντ', ὅτι με τύπτει; ΦΕ. Καὶ μάλα.
ΣΤ. Ὦ μιαρὲ, ὦ πατραλοία, ὦ τοιχωρύχε.
ΦΕ. Αὖθίς με ταυτὰ ταῦτα, ὦ πλείω λέγε.
Ἀρ' ἴσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων δὴ κακά.
ΣΤ. Ὦ λακκόπρωκτε. ΦΕ. Πάτταλε σολλοῖς τοῖς ῥόδοις.
ΣΤ. Τὸν πατέρα τύπτῃς; ΦΕ. Κἀποφανῶ γε, νὴ Δία,
Ὡς ἐν δίκῃ σ' ἔτυπτον. ΣΤ. Ὦ μιαρώταλε,
Καὶ πῶς γ' ἂν ἐν δίκῃ τύπτειν ἐν δίκῃ;
ΦΕ. Ἐγὼ ἀποδείξω, καί σε νικήσω λέγων.
ΣΤ. Τυῖ σὺ νικήσεις; ΦΕ. Πολύ γε ῥᾳδίως.
Ἑλοῦ δ' ὁπότερον τοῖν λόγοιν βούλει λέγειν.
ΣΤ. Ποίοιν λόγοιν; ΦΕ. Τὸν κρείττον', ἢ τὸν ἥττονα;
ΣΤ. Ἐδιδαξάμην μὲν τοι σε, νὴ Δί' ὦ μέλε,
Τοῖσιν δικαίοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε

Μέλλεις ἀναπείσειν, ὡς δίκαιον κ᾽ καλὸν,
Τὸν πάλεπα τύπτεσθ᾽ ἐσὶν ὑπὸ σοῦ μέων.
ΦΕ. Αλλ᾽ οἴομαι μού τοι σ᾽ ἀναπείσειν, ὥστε γε
Οὐδ᾽ αὐτὸς ἀκροασάμενος ἄδειν ἀνέρεις.
ΣΤ. Καὶ μὴν, ὅ,τι κ᾽ λέξεις ἀκέσας βέλομαι.

ΧΟΡΟΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ΣΟΝ ἔργον, ὦ πρεσβῦτα, φρονλίζειν, ὅπη
Τὸν ἄνδρα κραλήσεις,
Ὡς ἕτος, εἰ μή τῳ πέποιθεν, ὐκ ἂν ἦν
Οὕτως ἀκόλασος.
Αλλ᾽ ἔοθ᾽ ὅτῳ θρασύνε). δῆλόν γε τὸ
Λῆμ᾽ ἐσὶ τἀνθρώπε.
Αλλ᾽ ἐξότε τοπρῶτον ἤρξαθ᾽ ἡ μάχη γμέοθαι,
Ηδὴ λέγειν χρὴ πρὸς χορόν· πάνλως δὲ τῦτο δράσεις.
ΣΤ. Καὶ μὴν ὅθεν γε τοπρῶτον ἠρξάμεθα λοιδορεῖσθαι,
Εγὼ φράσω. ἐπειδὴ γὼ εἰσιώμεθ᾽, ὥσπερ ἴσε,
Πρῶτον μὴ αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ᾽ ἐγὼ ᾽κέλδσα
Ασαι Σιμωνίδε μέλος, τὸν κριὸν ὡς ἐπέχθη.
Ὁ δ᾽ ἀθὺς ὡς ἀρχαῖον εἶν᾽ ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν,
Αδειν τε σίγονθ᾽ ὥσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ᾽ ἀλῦσαν.
ΦΕ. Οὐ γὼ τότ᾽ ἀθὺς χρῆν σέ γ᾽ ἄρα τύπτεσθαι καὶ πάλεῖσθαι,
Αδειν κελδόντθ᾽ ὥσπερεὶ τέτλιγας ἐσιῶντα;
ΣΤ. Τοιαῦτα μού τοι κ᾽ τότ᾽ ἔλεγεν ἔνδον, οἷά περ νῦν,
Καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκ᾽ εἶναι κακὸν ποιητήν.

Κἀγὼ μόλις μὲν ἀλλ' ὅμως ἠνεχόμην τοπρῶτον.
Επειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα,
Τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι. κἄθ' ὕτος ἄθυς εἶπεν·
Εγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς,
Ψόφῳ πλέον, ἀσύταλον, στόμφακα, κρημνοποιόν.
Κἄνταῦθα πῶς οἴεσθέ μ' αὖ τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;
Ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακὼν, ἔφην, σὺ δ' ἀλλὰ τούτων
Λέξον τι σὸν νεωτέρων ἅττ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.
Ὁδ' ἄθυς ἦσ' ἐξ Εὐριπίδου ῥῆσίν τιν', ὡς ἐκίνει
Ἀδελφὸς, ὦ 'λεξίκακε, τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν.
Εγὼ δέ τ' ὐκ ἠνεχόμην· ἀλλ' ἄθυς ἐξαράττω
Πολλοῖς κακοῖς κἀσχροῖσι. κἄτ' ἐνταῦθεν, οἷαν εἰκὸς,
Επος πρὸς ἔπος ἠριζόμεθ'. εἶθ' ὕτος ἐπαναπηδᾷ,
Κἄπειτ' ἔφλα με, κἄσπόδει, κἄπνιγε, κἀπέτριβεν.
ΦΕ. Οὐκοῦν δικαίως, ὅς τις οὐκ Εὐριπίδην ἐπαρνεῖς,
Σοφώτατον. ΣΤ. Σοφώτατόν γ' ἐκεῖνον, ὦ πί σ' εἴπω;
Αλλ' αὖθις αὖ τυπλήσομαι. ΦΕ. Νὴ τὸν Δί' ἐνδίκως γάρ.
ΣΤ. Καὶ πῶς δικαίως; ἔς τις, ὦ 'ναίσχυντε, σ' ἐξέθρεψα,
Αἰθανόμηνύς σε πάντα παυκίζοντος, ὅ,τι νοεῖς·
Εἰ μὴ γε βρῦν ἔπηξ', ἐγὼ γνὺς ἂν ποιεῖν ἐπέσχον·
Μαμμᾶν δ' ἂν αἰτήσαιτος, ἤκάν σοι φέρων ἂν ἄρτον·
Κακᾶν δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσας, κἀγὼ λαβὼν θύραζε
Ἐξέφερον ἄν, καὶ προὐχόμην σε. σὺ δέ μ' νῦν ἀπάγχων

Βοῶντα, κἀκραγόθ', ὅτι
Χεζητιῶην, οὐκ ἔτλης
Ἐξω γ' ἐνεγκεῖν, ὦ μιαρὲ,
Θύραζέ μ', ἀλλ' ἀποπνιγόμενος αὐτῦ ποίησα κακκᾶν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ή.

ΧΟ. Οἰμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας
Πηδᾶν, ὅ, τι λέξει.
Εἰ γὰ τοιαῦτά γ' ὗτος ἐξειργασμένος,
Λαλῶν ἀναπείσει,
Τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμ' ἄν,
Ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθυ.
Σὸν ἔργον, ὦ καινῶν ἐπῶν κινητὰ κ' μοχλευτά,
Πειθώ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξῃς λέγειν δίκαια.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ως ἡδὺ καινοῖς πράγμασι κ' δεξιοῖς ὁμιλεῖν,
Καὶ τῶν καθεστώτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύναθαι.
Ἐγὼ γὰ ὅτε μὲν ἱππικὴν μόνην τὸν νῦν ἐσῆειχον,
Οὐδ' ἂν τρί' εἰπεῖν ῥήματ' οἷός τ' ἦν, πρὶν ἐξαμαρτεῖν·
Νυνὶ δ' ἐπειδή μ' ὑτοσὶ τούτων ἔπαυσεν αὐτὸς,
Γνώμαις δὲ λεπταῖς κ' λόγοις ξύνειμι κ' μερίμναις,
Οἶμαι διδάξειν, ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.
ΣΤ. Ἵππαλε τοίνυν, νὴ Δί', ὡς ἐμοί γε κρεῖττόν ἐστιν
Ἵππον τρέφειν τέθριππον, ἢ τυπτόμενον ἐπίριβῆναι.
ΦΕ. Ἐκεῖσε δ', ὅθεν ἀπέχισάς με τοῦ λόγου, μέτειμι,
Καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί γε σε, παῖδά μ' ὄντ' ἔτυπτες;

ΣΤ. Ἄγωγέ σ', ἀνοῶν τε κἀδόμβους. ΦΕ. Εἰπὲ δή μοι,
Οὐ καμέ γ' οἱ δίκαιόν ἐσιν ἀνοεῖν ὁμοίως;
Τύπλειν τ'; ἐπειδήπερ τῦτ' ἔς' ἀνοεῖν, τὸ τύπλειν.
Πῶς γὰ τὸ μὰ σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀθῷον εἶναι,
Τὰμὸν δὲ μή; κἀ μὴν ἔφυν ἐλἀθερός γε κἀγώ.
Κλἀουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλἀειν δοκεῖς;

ΣΤ. Τίη δή;

ΦΕ. Φήσεις νομίζεθαι σὺ παιδὸς τῦτο τὕργον εἶναι;
Εγὼ δέ γ' ἀνλείποιμ' ἄν, ὡς δὶς παῖδες οἱ γέροντες.
Εἰκὸς δὲ μάλισα τὺς γέροντας, ἢ τὺς νέυς τι κλἀειν,
Ὅσωπερ ἐξαμαρτἀνειν ἧτλον δίκαιον αὐτύς.

ΣΤ. Αλλ' ὐδαμῦ νομίζε) τὸν παλέρα τῦτο πάσχειν.

ΦΕ. Οὔκουν ἀνὴρ, ὁ τὸν νόμον θεὶς τοῦτον, ἦν τε-
πρῶτον,
Ωσπερ σὺ κἀγὼ, κἀ λέγων ἔπειθε τὺς παλαύς;
Ἧτλόν τι δῆτ' ἔξεσι κἀμοὶ καινὸν αὖ τολοιπὸν
Θεῖναι νόμον τοῖς ἱέσι, τὺς παλέρας ἀνλιτύπλειν;
Ὅσας δὲ πληγὰς εἴχομεν, πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
Αφίεμεν, κὰ δίδομεν αὐτοῖς πεῖκα συγκεκόφθαι.
Σκέψαι δὲ τὺς ἀλεκτρυόνας, κὰ τἄλλα τὰ βολὰ ταυτὶ,
Ὡς τὺς παλέρας ἀμύνε), καί τοι διαφέρυσ' ὐδὲν
Ἡμῶν ἐκεῖνοι, πλὴν ὅτι ψηφίσμαθ' ὑ γράφυσι.

ΣΤ. Τί δῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἅπαντα
μιμεῖ,
Οὐκ ἐοδίεις κὰ τὴν κόπρον, κἀπὶ ξύλυ καθἀδεις;

ΦΕ. Οὐ ταυτὸν, ὦ τᾶν ἐσὶν, οὐδ' ἂν Σωκράτει δο-
κοίη.

ΣΤ. Πρὸς ταῦτα μὴ τύπλ', εἰ δὲ μή, σαυτόν σοι
αἰτιάσει.

ΦΕ. Καὶ πῶς; ΣΤ. Επεὶ ζε μὴ δίκαιός εἰμ' ἐγὼ
κολάζειν·
Σὺ δ', ἢν γνώλαί ζοι, τὸν υἱόν. ΦΕ. Ην δὲ μὴ γνῶ),
Μάτην ἐμοὶ κεκλαύσε); σὺ δ' ἐζχανὼν τεθνήξει;
ΣΤ. Εμοὶ μὲν, ὦ 'νδρες ἥλικες, δοκεῖ λέζειν δίκαια·
Κἀμοί γε συζχωρεῖν δοκεῖ τύτοισι τἀπιεικῆ.
Κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκός ἐς', ἢν μὴ δίκαια δρῶμεν.
ΦΕ. Σκέψαι δὲ χ' ἀτέραν ἔτι γνώμην. ΣΤ. Απὸ γὰρ
ὀλῦμαι·
ΦΕ. Καὶ μὴν ἴσως γ' ὑκ ἀχθέσει παθὼν, ἃ νῦν πέ-
πονθας.
ΣΤ. Πῶς δή; δίδαξον γὰρ, τί δή μ' ἐκ τύτων ὠφελήσε;
ΦΕ. Τὴν μηλέ', ὥσπερ καὶ ζε, τυπλήσω. ΣΤ. Τί
δῆτα φὴς σύ;
Τῦθ' ἕτερον αὖ μεῖζον κακόν.
ΦΕ. Τί δ', ἢν ἔχων τὸν ἥτλω
Λόγον, σὲ νικήσω λέγων,
Τὴν μηλέ' ὡς τύπλειν χρεών;
ΣΤ. Τί δ' ἄλλο γ', ἢν ταυλὶ ποιῇς,
Οὐδὲν σὲ κωλύσει σεαυλὸν ἐμβαλεῖν
Ες τὸ βάραθρον μελὰ Σωκράτυς,
Καὶ τὸν λόζον τὸν ἥτλω;
Ταυτὶ δι' ὑμᾶς, ὦ Νεφέλαι, πέπονθ' ἐγὼ,
Ὑμῖν ἀναθεὶς ἅπανλα τὰ 'μὰ πράγμαλα.
ΧΟ. Αὐτὸς μὲν ἂν ταυλῷ σὺ τύτων αἴτιος,
Στρέψας σεαυλὸν ἐς πονηρὰ πράγμαλα.
ΣΤ. Τί δῆτα ταῦτά γ' ὑ τότ' ἠζορά'ελε;
Αλλ' ἄνδρ' ἄζροικον χὐ γέροντ' ἐπήραλε.
ΧΟ. Αεὶ ποιῦμεν ταῦθ' ἑκάζοτ', ὅτ' ἄν τινα
Γνῶμεν πονηρῶν ὄντ' ἐρασὴν πραζμάτων,

Ἕως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμαι ἐς κακὸν,
Ὅπως ἂν εἰδῇ τὰς θεὰς δεδοικέναι.
ΣΤ. Οἴμοι, πονηρά γ', ὦ Νεφέλαι, δίκαια δέ.
Οὐ γὰρ μ' ἐχρῆν τὰ χρήματ', ἃ δανεισάμην,
Ἀποστερεῖν. νῦν ἴθι ὅπως, ὦ φίλταθ',
Τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν, καὶ Σωκράτη
Ἀπολεῖς, μετ' ἐμοῦ γ' ἐλθὼν, οἵ σε κἀμὲ ἐξεπάτων.
ΦΕ. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τὼς διδασκάλους.
ΣΤ. Ναὶ ναὶ, καλὰ δέδηλι παλρῷον Δία.
ΦΕ. Ἰδού γε Δία παλρῷον· ὡς ἀρχαῖος εἶ;
Ζεὺς γάρ τις ἐστί; ΣΤ. Ἔστιν. ΦΕ. Οὐκ ἔστιν· ἐπεὶ
Δῖνος βασιλεύει, τὸν Δι' ἐξεληλακώς.
ΣΤ. Οὐκ ἐξελήλακ', ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ᾠόμην,
Διὰ τυλοῦ τὸν Δῖνον. οἴμοι δείλαιος,
Ὅτε καὶ σὲ χυλρεῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμην.
ΦΕ. Ἐναῦθα σαυτῷ παραφρονεῖ, καὶ φλυαρεῖ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Οἴμοι παρανοίας, ὡς ἐμαινόμην ἄρα,
Ὅτ' ἐξέβαλον καὶ τὰς θεὰς διὰ Σωκράτη.
Ἀλλ', ὦ φίλ' Ἑρμῆ, μηδαμῶς θύμαινέ μοι,
Μηδέ μ' ἐπίβρίψῃς, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε.
Ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχίᾳ,
Καί μοι γνοὺς ξύμβουλος, εἴτ' αὐτὰς γραφὴν
Διωκάθω γραφάμενος· εἶθ' ὅ,τι ζῇ δοκεῖ.
Ὀρθῶς παραινεῖς, οὐκ ἐὼν δικαρπάφειν,
Ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐμπιπράναι τὴν οἰκίαν
Τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο, δεῦρ', ὦ Πανθία,

Κλίμακα λαβών, ἔξελθε, κ᾽ σμινύην φέρων,
Κ᾽ἄπειθ᾽ ἐπαναβὰς ἐπὶ τὸ φρονλισήριον,
Ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν,
Τὸ τέγος καθάσκαπτ᾽, εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην.
Ἐμοὶ δὲ δᾷδ᾽ ἐνεγκάτω τις ἡμμένην,
Κ᾽ἐγώ τιν᾽ αὐτῷ τήμερον δώσω δίκην
Ἐμοὶ ποιήσω, κ᾽ἂν σφόδρ᾽ εἶσ᾽ ἀλαζόνες.

Τρίμετροι Ιαμβικοί.

ΜΑΘΗΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

ΙΟΥ, ἰού.
ΣΤ. Σὸν ἔργον, ὦ δᾷς, ἱέναι πολλὴν φλόγα.
ΜΑ. Ἀνθρωπε τί ποιεῖς; ΣΤ. Ὅ,τι ποιῶ; τί ἄλλο γ᾽, ἢ
Διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας.
ΜΑ. Οἴμοι, τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν;
ΣΤ. Ἐκεῖνος, ὑπὲρ θοιμάτιον εἰλήφαθε.
ΜΑ. Ἀπολεῖς, ἀπολεῖς. ΣΤ. Τοῦτ᾽ αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι,
Ἢν ἡ σμινύη μοι μὴ πεσοῦσα τὰς ἐλπίδας,
Ἢ ᾽γὼ πρότερόν πως ἐκπραχηλιωθῶ πρόσω.
ΣΩ. Οὗτος τί ποιεῖς ἐτεὸν, ὑπὸ τῷ τέγει;
ΣΤ. Ἀεροβατῶ, κ᾽ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
ΣΩ. Οἴμοι τάλας, δείλαιος ἀποπνιγήσομαι.
ΧΑ. Ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε καθακαυθήσομαι.
ΣΤ. Τί κ᾽ μαθόντ᾽ ὑβρίζεθόν γ᾽ εἰς τοὺς θεούς;

Καὶ τῆς Σελήνης ἐσκοπεῖσθε τὴν ἕδραν;
Δίωκε, βάλλε, σᾶε, πολλῶν ἕνεκα,
Μάλισα δ' εἰδὼς, τὺς θεὺς ὡς ἠδίκων.

ΧΟΡΟΣ.

Ἥ Γεῖσθ' ἔξω· κεχόρευ) γὰρ μέτριως τόγε τήμερον ἡμῖν.

ΤΕΛΟΣ ΝΕΦΕΛΩΝ.

11 FE 69